

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

2
ΔΡΑΧΜΑΙ
32
ΣΕΛΙΔΕΣ

Ἀθήναι
21
Νοεμβρίου
1936
Ἀρ. φύλ. 9

Π
Ε64

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

ΑΝΕΞΗΓΗΤΟ ΦΩΣ !

Κατά τόν Ευρωπαϊκόν πόλεμον τὰ ὑποβρύχια συναντοῦσαν στὰ ταξείδια των καὶ σὲ ὠριμὸν βάθος, τεράστια κίτη τῶν βυθῶν, τὰ ὁποία πολλὰς φορὰς νύκτων στὰ ἀνώτερα στρώματα τῆς θαλάσσης. Ἐνα γερμανικὸν ὑποβρύχιο κατεκλύσθη ἀπὸ ἓνα φῶς πρᾶσινον πού δὲν μπορούσε νὰ ἐξηγηθῇ ἀπὸ πού προήρχετο. Κατόπιν πολλῶν παρατηρήσεων ἀνεκάλυψε, ὅτι τὸ φῶς αὐτὸ προήρχετο ἀπὸ δύο τεραστίους φακούς ἐνὸς κήτους ἀγνώστου σπὴν ἐπιστήμῃ, τερατίου μεγέθους.

Τὸ τέρας αὐτὸ ἐφαίνετο τετραπλάσιο σὲ μέγεθος ἀπὸ τὴν δελφίνα καὶ τὸ πῆρσεν ἵππο ὅτι ἀπὸ στόματος εἶχε κάτω ἀπὸ τὸ σποδόβλα μάτια τοῦ τρεῖς τρῶνες καλυμμένες ἀπὸ μιά μεμβράνη τρυπητή, διὰ τῆς ὁποίας ἐροφούσε τὸ νερό, καὶ τὸ ἐδόξαζεν κατόπιν ἀπὸ τὴν οὐρά του μ' ἓνα βορυδιὸν ἀφρό.

Τὰ ἔξυπνα Ζῶα πού Ζοῦν περισσότερο.

Οἱ παπαγάλλοι ζοῦν συχνὰ καὶ πέραν τῶν 100 ἐτῶν καὶ τοῦτο προέβηκε ἀπὸ ἐκπληξιν, διότι συνήθως αὐτὰ ζῶα παρεπρήθη ὅτι ἡ μακροζωία εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸν ὄγκον. Τελευταίαι ἐπιτημονικαὶ ἐρευνᾶι ἀπέδειξαν ὅμως, ὅτι ὁ ἐγκέφαλος τοῦ παπαγάλου εἶνε πολὺ βαρὺς καὶ σχετικὸν ὑπολογισμῷ ἀπέδειξαν, ὅτι ὑπάρχει ὁμοσχεὶς ἀσχέσι μεταξὺ ἐγκεφάλου, σωματικῶν ὄγκου καὶ μακροβιότητος. Οἱ εἰδικοὶ συμπεραίνουν, ὅτι ὁ παπαγάλος ὀρεῖται τὴν μακροβιότητά του εἰς τὴν... ἐξυπνάδα του.

Συλλέκται αὐτογράφων

Κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν ξένων ἐφημερίδων, οἱ συλλέκται αὐτογράφων ἔχουν στραφῇ ἄλλοτε στὶς μεγάλας εὐρωπαϊκὰς πόλεις, στὸ Λονδίνο, στὴ Βιέννη, στὴ Παρίσι, πρὸς τὴν ἐν γένει ἐρωτικήν ἐπιστολογραφίαν τῶν ἀνθρώπων πού κατέχουν φυσικὰ κάποιαν θέσιν στὴν ἱστορία. Πρὸ ὀλίγου π. χ. μία ἐρωτικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος ἐπληρώθη 1000 λίρες Ἀγγλίας, δηλαδὴ ἀνὰ τὸν 500.000 δραχμῶν. Τὸ ζήτημα τῆς συλλογῆς αὐτογράφων ἢ καὶ ὁλῶν ἀντικειμένων ὑπαικται καὶ αὐτὸ, ὅς ἔχει παρεπρήθη, εἰς τὰς καριέρας τῆς μόδας. Τὸ περὶ αὐτοῦ ἔτος ἡ προτίμησις ἐπήγαγεν στὸν Μόρτ. Χειρουργοῦ τὸν ἰδίως μουσικὰ, ἐπληρώσαντο πανάκριβα. Ἐφέτος ἡ προτίμησις τῶν συλλεκτῶν ἔχει στραφῇ πρὸς τὸν Μπετόβεν, τὸν Μπάχ καὶ τὸν Μπαρτ.

Γένεια ἀπὸ... μέλισσες!

Θὰ νομίσετε ἀσφαλῶς, ὅτι ἂν εἰς κινεζικοὺς εἶνε ὁμοσχεὶς κυρίως, φέρων γενειάδα. Γελιόσθε ὅμως. Εἶνε ἕνας ἀνὴρ ἀμερικανὸς μελισσοτρόφος πού τὸν ἔχει ἐξαιρετικὴν τὴν μελισσοφίαν, ὡστε νὰ ἐκρίνεται μόνον ἀπὸ τὸν πλοῖον ἀκινδύνως κατ' αὐτὸν τὸν παράδοκον τρόπον τὸν πρόσωπον.

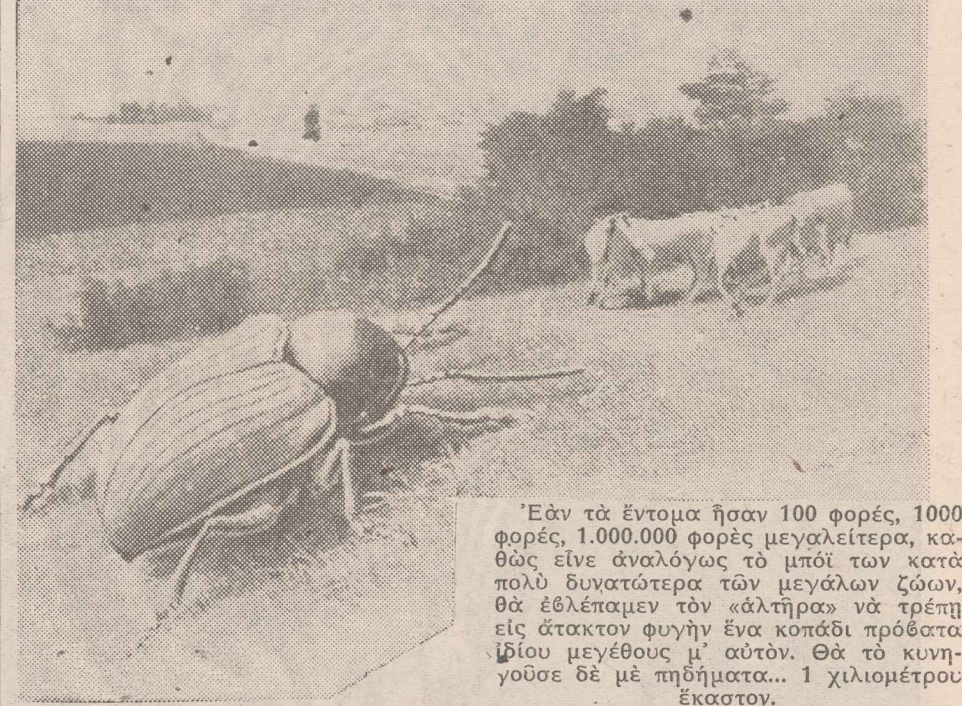
Μυστήρια τῆς φύσεως

ΤΑ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΟΝΤΑ ΔΥΝΑΤΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

"Αν τὰ ἔντομα εἶχαν τὸν ἰδικὸν μας σωματικὸν ὄγκον θὰ ἦσαν ἀπίστευτα τέρατα μυϊκῆς δυνάμεως καὶ διανοητικῆς ἐνεργείας.

Μερικὰ χαρακτηριστικὰ συγκρίσεις

Δὲν εὐρίσκωμεν μόνον στὰ ἔντομα διὰ τὰ ὁποία ἐγράψαμεν εἰς προηγούμενον σημείωμα μίαν τεραστίαν δύναμιν. Καὶ τὰ μαλάκια δὲν ὑστεροῦν. Ὁ κ. Πλάτω, μέσον ἐνὸς ἰδικῆς του κατασκευῆς μηχανήματος, διεπίστωσε ὅτι

ἓνα στρεῖδι, μεγέθους ποδίου ἀλόγου, δύναται νὰ σηκώσῃ τὸ κλειστὸν ὀστέον του, βάρος... 17... χιλιογράμμων.

Ὁ ἄνθρωπος πού θὰ ἤθελε νὰ τὸ μιμηθῇ, θὰ ἦταν ὑποκρεμμένος νὰ σηκώσῃ μὲ τὰ χερά του... 80 μεγάλης ἀποκοπῆς, πράγμα πού θὰ ἦτο λίγο ὀξύλο.

Αὐτὸ δὲν συμβαίνει μόνον μετὰ τὸ στρεῖδι, γενικὰ ὅλα τὰ μαλάκια, εἰς ἐκείνα πού κατεβάλλουν δύναμιν ἐκπληκτικὰ καὶ πλεον τοῦ βάρους των.

Διὰ νὰ ἐξετάσωμεν τὴν δύναμιν τοῦ κάβουρα, δένοντο τὸ ζῶον ἐπάνω εἰς μίαν καθέτως τοποθετημένην σαινίδα, τὸ ἀκίνητον μέρος τοῦ ποδὸς δένεται καλὰ ἐπάνω σπὴν σαινίδα, πλοῖον δὲ τοῦ ἐλευθέρου μέρους τοποθετεῖται ἓνα δεύτερον οὐρμα, τὸ ὁποῖον καταλήγει εἰς ἓνα μικρὸ δίσκον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ρίπνται τὰ βάρη.

Ὁ κάβουρας κρατᾷ τὴν ἀρχὴν τοῦ οὐρματος μὲ τὸ κλειστὸ δόντι του, ὁ δὲ δίσκος φορτύνεται μὲ διάφορα βάρη.

Αἱ αὐτοὶ τοῦ μέσου ὁ κ. Πλάτω διεπίστωσε, ὅτι ἓνας κάβουρας δύναται μὲ τὸ δεξιὸν τὸν δόντι νὰ σηκώσῃ βάρος 2 χιλιογράμμων 322 γραμμάρια, μὲ τὸ δεξιόστερον 1 χιλιογράμμων 959 γραμμάρια. Ἐξ αὐτοῦ προκύπτει, ὅτι μὲ τὸ ἀριστερὸν τοῦ ποδῶ, πού εἶνε καὶ τὸ πιο ἀδύνατον, ἓνας κάβουρας μπορεῖ νὰ σηκώσῃ 30 φορές τὸ βάρος του, ἐνῶ ἓνας δυνατός ἀνθρώπος, μὲ μέσον βάρος 70 χιλιογράμμων δὲν μπορεῖ νὰ σηκώσῃ βάρος περισσότερον ἀπὸ 50 χιλιογράμμων, δηλαδὴ μόλις 2/3 (δύο-τρίτα) τοῦ ἰδικοῦ τοῦ βάρους !

Η ΖΩΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΧΕΛΩΝΗΣ

Ὁ φυσιοδίφης Κέρτεν ἀναφέρει ὅτι, θέλοντας κάποτε νὰ σκοτώσῃ μερικὰς χελώνας διὰ τὴν συλλογὴν του, ἀναγκάστηκε νὰ μηχανευθῇ χίλιους δύο τρόπους θανάτωσός, γιατί ὅτι καὶ νὰ τοὺς ἔκανε δὲν φοβούσαν.

Ἐποθετοῦσε τὴν χελώνην, τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω μέσῃ εἰς μίαν λεκάνην μὲ νερό, στὸν λαίμψον τῆς εἶχε δὲρ ἓνα κορδόνι καὶ τὸ τραβοῦσε ὅσο μπορούσε. Ἀλλὰ, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου, δὲν κατόρθωσε νὰ τὴν σκοτώσῃ, διότι ἀπὸ τὴν ἀπὸ τοῦ δύο μέσῃ ο' αὐτὴν τὴν κατασπῆν, τὴν ἀνέσυρε καὶ πάλι ζωντανήν.

Τῆς διεπέρασε τὴν κεφαλὴν μ' ἓνα καρφί, δίκως κόπος. Τὴν ἔκοψε καὶ ὁρμήματα, ἐξακολουθοῦσαν νὰ ζοῦν ὅμως.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΚΗΔΕΙΕΣ

Ἡ μεγαλοπρεπὴς κηδεὶς τῶν ἀτάφων βασιλέων μας, μὰς θυμίζει μερικὰς ἄλλας κηδεὶς ἱστορικῶν προσώπων, χαρακτηριστικὰς γιὰ τὴν μεγαλοπρέπεια καὶ τὴν πρωτοτυπία τους.

Ἡ ἀκόλουθα π. χ. τῆς κηδεὶς τοῦ στρατηγοῦ Γκράντ, προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἶχε μήκος ἐννὴν μιλίων, καὶ ἡ πένθιμη πομπὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ 50 χιλ. πρόσωπα. Οἱ δὲ 30 χιλιάδες ἦσαν στρατιωτικοί. Ὁ κόσμος δὲ πού τὴν παρακολουθοῦσε, ξεπερνοῦσε τὰ τρία ἑκατομμύρια.

Ἡ κηδεὶς τοῦ Νέλσονος ἦταν ἀπὸ τις γραφικότερες. Ἡ σορὸς τοῦ μεγαλειτέρου ἥρωος τῆς Ἀγγλίας πέρασε ἀπὸ τὸν Τάμεσι καὶ ἡ πένθιμη συνοδεία ἀπετελεῖτο ἀπὸ 117 μεγάλας φορτηγίδες ! Σὲ μίαν ἀπ' αὐτὰς εἶχε ἐναποθετῇ τὸ φέρετρό μὲ 46 ναυτιλίας, οἱ ὁποῖοι εἶχαν λάβει μέρος σπὴν ναυμαχίᾳ τοῦ Τραπεζακίου. Ἡ πένθιμη πομπὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ 10.000 στρατιώτες, καὶ ἀνὰ τῶν 5 ἑκατομμυρίων Ἀγγλῶν.

Ἡ πῶ πολυέσδοι κηδεὶς ἦταν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας : Μουτσου-χίτο. Στοιχίσε 200.000 λίρες. Ἡ κηδεὶς τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου στοιχίσε 45.000 λίρες καὶ τῆς Βικτωρίας 35. χιλιάδες. Περισσότερον ἀπὸ 6.000 λίρες ἐξεδόθησαν μόνον γιὰ τὴν κηδεὶς τοῦ Τολστόι.

Ἡ ἀμερικανικὴ ραδιοφωνία

Κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ τρέκοντος μηνὸς ἡ ἀμερικανικὴ Ραδιοφωνία θὰ ἐκστῇ τὴν δεκάτην ἐπετειὸν ἀπὸ τῆς ἱστορίας τῆς. Διὰ νὰ προσλάβῃ τὸ γεγονός ἐυρύτερον χαρακτήρα οἱ ἀμερικανοὶ ἐπέστειλαν πρόσκλησιν εἰς ὅλους τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς τοῦ κόσμου νὰ στείλουν ἀντιπροσώπων των εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν, ὅπου θὰ γίνωνται μεγάλα ἐορταστικὰ πρὸς τιμὴν τῶν προσκεκλημένων αὐτῶν ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

Οἱ μεγαλύτερες νέφυρες τοῦ κόσμου.

Τοῦ Δουνάβεως (Τσερναβόντα) 3.850 μέτρα. — Στὴ Λαγκούνα τῆς Βενετίας 3.601 μ. — Στὴ Μπάνια τοῦ Φάλδθετον (Τσεχία) 3.390 μ. — Στὸ Χοάγκ — Χο (Κίνα) 3.247 μ. — Στὸ Ὀκιά (τοῦ Μισοισοπί) 3.219 μ. — Στὸ Τέπ (Μπαρμίν) 3.214 μ. — Στὸ Γκουντάβρι (Ἰνδία) 2.772 μ. — Στὸ Σάν Λορέντζο (Περου) 2.637 μ. — Στὸ Φιρ ὁ Φόρ (Σκωτία) 2.466 μ. — Στὸ Νεῖλο (Ἀσουάν) 1.860 μ.

Βουδδιστὰί ἱερεῖς

Οἱ ἱερεῖς τοῦ θιβετ, περὶ τῶν ὁποίων ἐγράψαμεν διὰ μακρῶν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, συνθηρίζουν νὰ φοροῦν προσωπίδας ἐξαιρετικῆς ἀγριότητος, προκειμένου νὰ τελέσωσι ὠριμότητας θυσίας. Εἰς τὴν ἀντιμετώπιση εἰκόνα διακρίνεται ἓνας λαμὰ, πού μεμπτεῖσθαι καταλλήλως, διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὰ κακὰ πνεύματα.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

ΟΤΑΝ ΗΤΟ ΑΛΛΟΤΕ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΕΙΡΑ...

Δ (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ)

Τὸ 1860 ὑπεγράφη ἡ συνθήκη μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ Λουζιτάνα παρέχωρεῖτο εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ Ἰσπανία ἀνελάμβανε νὰ ἀποζητήσει τὴν Γαλλίαν εἰς ὅλους τοὺς πόλεμους, ἡ δὲ Γαλλία θὰ προῆγε τὸν Δουκάτον τῆς Πράμας εἰς βασιλεῖον μὲ νῆα ἐδδοκίαν (διὰ νὰ κολακεύσῃ τὴν βασιλισσάν Μαρίαν Λουίζαν). Τὸ 1801 δι' ἄλλης συνθήκης ὑπεγράφη ἡ Ἰσπανία νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Πορτογαλίας, ἡ ὁποία δὲν ἔπρεπε θύγειν οὐδετέρωττα εἰς τὸν ἀγῶνα ἐπικρατείας. Τὸ 1803 ὁ Βοναπάρτης ἀπέσπασε νέαν συνθήκην, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ Ἰσπανία θὰ ἐπληρώσει ἐτησίως 6 ἑκατομμύρια φράγκα εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ θὰ ἐπέβαλλεν οὐδετερότητα εἰς τὴν Πορτογαλίαν. Ἡ Ἀγγλία ἐξώτωνε τὸν Ἰσπανικὸν στόλον εἰς τὸ Τραπεζακίου καὶ τὸ Φινιστέρι καὶ κατέλασε τὸ Μπουένος Ἀϊρες. Ὁ λαὸς ἐξηγέρθη καὶ ἐξήτει τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀποστόλου Γκοντού. Ὁ διάδοχος Φερδινάνδος διήλυσε τὸ κίνημα, ἔρθεσε μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις μὲ τὸν πρεσβευτὴν τοῦ Ναπολέοντος ἐν Μαδρίτῃ, πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ πατρὸς του. Ὁ Γκοντούς ἀπεκάλυψε τὸ σκάνδαλον. Ἡ αὐτὴ ἐξητελέσθη. Ὁ Φερδινάνδος ἔστειλε τὸν στρατηγὸν Μιουρά σπὴν Ἰσπανίαν. Ὁ Κρόλος παρήγγειλε ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του, ἀλλ' οἱ Γάλλοι διὰ τεχνασμάτων κατάρθωσαν νὰ παρασύρουν καὶ τὸν Κρόλον καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Φερδινάνδου μέχρι τῶν συνόρων, ὅπου εὐρίσκειτο ὁ Ναπολέων, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ παρέδόθησαν ὅλοι. Καὶ κατόπιν παρήγγειλον τὸν Κρόλον ἐπὶ τοῦ Ἰσπανικοῦ θρόνου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐνέβη ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ναπολέοντος Ἰωσήφ Βοναπάρτης, τὸν Μάϊον τοῦ 1808.

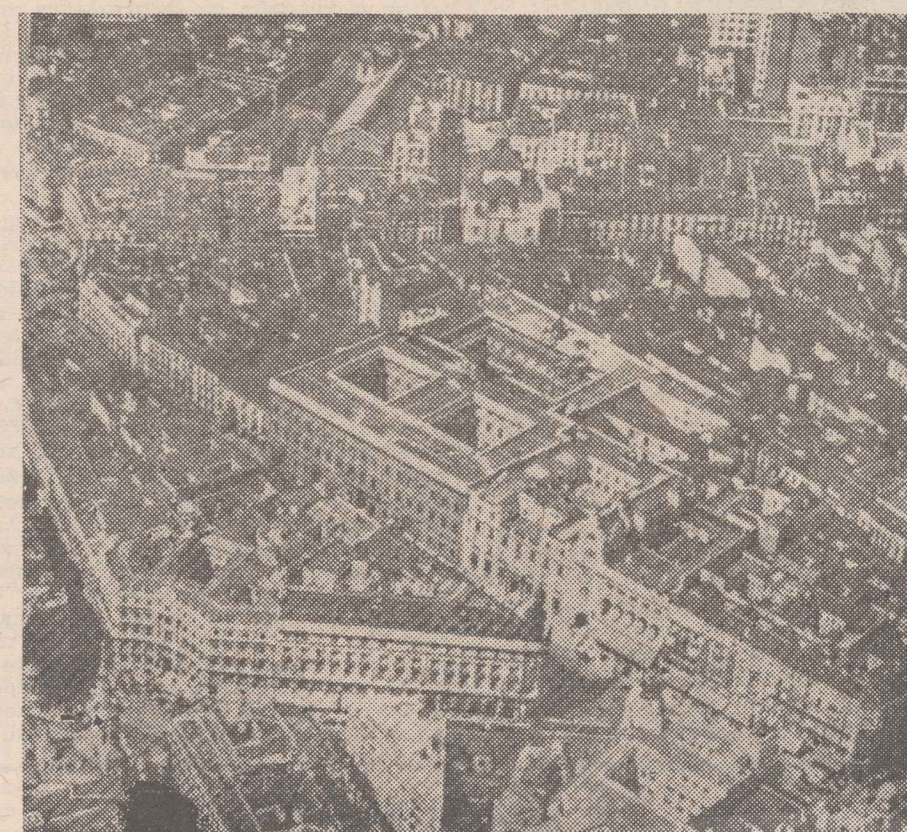
Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΥ

Ὁ Φερδινάνδος κατεπείσθη τὴν ὑπόσχεσιν του, κατήγγειλε τὸ Σύνταγμα καὶ κατέβησε τοὺς Κοινοβουλευτικούς. Τὸ 1820 ἐξέβραγξεν στρατιωτικὴ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν. Ἐπὶ τρία ἔτη ἐξασύλευεν ἀναρχία, δ-
χειμῶνα. Τὸν ἴδιον χειμῶνα ἐπανήρχετο ὁ Ναπολέων ἐκ Ρωσίας καὶ αἱ Γαλλικαὶ δυνάμεις συνεκεντρώοντο εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην. Μετὰ τὴν ἥτταν τῆς Λειψίας ὁ Ναπολέων ἀφῆκεν ἐλεύθερον τὸν Φερδινάνδον νὰ ἐπανελθῇ εἰς τὴν Ἰσπανίαν μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ἐξέσθ-
Τὸ 1837 ἐπεβλήθη εἰς τὴν Χριστιανὴν βασιλείαν ἐπανάστασις τοῦ Σύνταγμα τοῦ 1912. Τὸ 1841 ἡ Χριστιανὴ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Μετριοπαθῶν Χριστιανικῶν κατήγγειλε τὸ δικαίωμα τῶν πόλεων ὅπως ἐκλέγουν συμβούλια. Τὸ γεγονός ἐπρόκαλεσεν ἐπανάστασιν τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἐξώσαν τῆς Χριστιανῆς. Ἡ Ἰσπανία ἀνελάμβανε νὰ ἐπληρώσῃ τὸν στρατηγὸν Ἐσπαρταίου. Τὸ 1845 οἱ Μετριοπαθεῖς ἐτροποποίησαν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1837 ἐπὶ τὴν συστηρητικῶν, ὅτι ἀπάτης, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ραμόν Νάφραϊδ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγενήθη καὶ πάλιν τὸ αἰώνιον ζήτημα τῆς

Τὸ 1837 ἐπεβλήθη εἰς τὴν Χριστιανὴν βασιλείαν ἐπανάστασις τοῦ Σύνταγμα τοῦ 1912. Τὸ 1841 ἡ Χριστιανὴ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Μετριοπαθῶν Χριστιανικῶν κατήγγειλε τὸ δικαίωμα τῶν πόλεων ὅπως ἐκλέγουν συμβούλια. Τὸ γεγονός ἐπρόκαλεσεν ἐπανάστασιν τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἐξώσαν τῆς Χριστιανῆς. Ἡ Ἰσπανία ἀνελάμβανε νὰ ἐπληρώσῃ τὸν στρατηγὸν Ἐσπαρταίου. Τὸ 1845 οἱ Μετριοπαθεῖς ἐτροποποίησαν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1837 ἐπὶ τὴν συστηρητικῶν, ὅτι ἀπάτης, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ραμόν Νάφραϊδ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγενήθη καὶ πάλιν τὸ αἰώνιον ζήτημα τῆς

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΥ

Ὁ Φερδινάνδος κατεπείσθη τὴν ὑπόσχεσιν του, κατήγγειλε τὸ Σύνταγμα καὶ κατέβησε τοὺς Κοινοβουλευτικούς. Τὸ 1820 ἐξέβραγξεν στρατιωτικὴ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν. Ἐπὶ τρία ἔτη ἐξασύλευεν ἀναρχία, δ-

Μία ἀποφῆς τῆς Μαδρίτης ἀπὸ ἀεροπλάνου. Διακρίνονται ἐπὶ τῆς λεοφόρου Πουέρτα ντελ Σολ τὰ κτίρια τῶν ὑπουργείων, τὰ ὁποία ἐδομηθάρουν τὰ ἀεροπλάνου τῶν ἐθνικιστικῶν στρατευμάτων.

τε αἱ Μοναρχίαι τῆς Εὐρώπης ἐσκέφθησαν νὰ ἐπέμψουν. Διεφάνθησαν ὅμως εἰς τὸν τρόπον. Τέλος, ἡ Γαλλία φερόμενη τὰς συνεπείας τῆς ἀναρχίας εἰς τὸ ἴδιον τῆς ἐδαφός, ἔστειλε τὸν Δούκα τῶν Ἀγκουλέμ μὲ στρατὸν, ὁ ὁποῖος κατέλαβε τὴν Μαδρίτην. Οἱ ἐπανάσταται κατέφυγον εἰς τὸ Κάδιξ. Ἐν τῷ ἐκτελεσθέντι ἐπὶ τὸν δρόμ τῆς ἀμνηστίας, τὴν ὁποία ὁ Φερδινάνδος παρεῖσε καὶ ἤρρισε ὄργια ἀντιποίνων. Ἐκτότε, μέχρι τοῦ 1874, ἡ Ἰσπανία εἶχε δύο περιόδους — τοὺς Προεδρευτικοὺς καὶ τοὺς Συντηρητικούς. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἰσπανικαὶ ἀποικίαι, αἱ ὁποῖαι εἶχον γίνῃ ἐργαζόμεναι μὲ τὴν νεότεραν ἀσφάλειαν, ἐπλήθυνον ὅτι ἐν τῷ ἐκτελεσθέντι ζεύγος ἔβλεπε καὶ τὴν Ἰσπανίαν τὸν Διάδοχον τῆς Ἀλλ' ἡ Ἰσπανία ἡ Β' εὐρήκε κίποιον τρόπον... ν' ἀποκτήσῃ Διάδοχον καὶ ὅχι μάλιστα, καὶ νὰ ψυχροῦσθῃ τὸν Λουδοβίκον Φίλιππον, βασιλέα τῆς Γαλλίας, καὶ τὸ σχέδιόν του. Καὶ νὰ προκαλέσῃ ἓνα σούσουρο σ' ὅλην τὴν Εὐρώπην!

Μία ἀπόπειρα τοῦ Φερδινάνδου ὅπως καταστῇ διὰ τῆς ἑαυτοῦ καὶ κινήματα τῆς ἀνεξαρτησίας ἐν Ἀμερική, ἡποδοῖσθαι ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Κάνινγκ, ὁ ὁποῖος ἀνεγνώρισε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀνεγνώρισε καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βραζιλίας, τοῦ Μεξικού καὶ τῆς Κολομβίας, ἀποφασισθεὶς διὰ τὴν ἀνεγνώρισιν καὶ τῶν ἄλλων Δημοκρατίων, μέχρις ὅτου ἐπιβεβαιώσῃ καποὶαν παγκόσμιον τῆς τάξεως.

Ἡ τέχνη τοῦ ζῆν

—Ἡμεῖς ἀνθρώποις τῶν γραμμάτων ἄλλη φορά, καλὲ μου κύριε. Ἐγρᾶφα μάλιστα κ' ἓνα βιβλίον μὲ τὸν τίτλον : «Οἱ ἐπὶ τὸν τρόπον γιὰ νὰ κερδίσῃς κανεὶς τὸ φέρον».

—Πανεπιστήμιον : ἓνας ἀπ' τοὺς ἑκατὸν τρόπους.

Τὸ 1837 ἐπεβλήθη εἰς τὴν Χριστιανὴν βασιλείαν ἐπανάστασις τοῦ Σύνταγμα τοῦ 1912. Τὸ 1841 ἡ Χριστιανὴ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Μετριοπαθῶν Χριστιανικῶν κατήγγειλε τὸ δικαίωμα τῶν πόλεων ὅπως ἐκλέγουν συμβούλια. Τὸ γεγονός ἐπρόκαλεσεν ἐπανάστασιν τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἐξώσαν τῆς Χριστιανῆς. Ἡ Ἰσπανία ἀνελάμβανε νὰ ἐπληρώσῃ τὸν στρατηγὸν Ἐσπαρταίου. Τὸ 1845 οἱ Μετριοπαθεῖς ἐτροποποίησαν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1837 ἐπὶ τὴν συστηρητικῶν, ὅτι ἀπάτης, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ραμόν Νάφραϊδ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγενήθη καὶ πάλιν τὸ αἰώνιον ζήτημα τῆς

Τὸ 1837 ἐπεβλήθη εἰς τὴν Χριστιανὴν βασιλείαν ἐπανάστασις τοῦ Σύνταγμα τοῦ 1912. Τὸ 1841 ἡ Χριστιανὴ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Μετριοπαθῶν Χριστιανικῶν κατήγγειλε τὸ δικαίωμα τῶν πόλεων ὅπως ἐκλέγουν συμβούλια. Τὸ γεγονός ἐπρόκαλεσεν ἐπανάστασιν τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἐξώσαν τῆς Χριστιανῆς. Ἡ Ἰσπανία ἀνελάμβανε νὰ ἐπληρώσῃ τὸν στρατηγὸν Ἐσπαρταίου. Τὸ 1845 οἱ Μετριοπαθεῖς ἐτροποποίησαν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1837 ἐπὶ τὴν συστηρητικῶν, ὅτι ἀπάτης, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ραμόν Νάφραϊδ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγενήθη καὶ πάλιν τὸ αἰώνιον ζήτημα τῆς

Τὸ 1837 ἐπεβλήθη εἰς τὴν Χριστιανὴν βασιλείαν ἐπανάστασις τοῦ Σύνταγμα τοῦ 1912. Τὸ 1841 ἡ Χριστιανὴ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Μετριοπαθῶν Χριστιανικῶν κατήγγειλε τὸ δικαίωμα τῶν πόλεων ὅπως ἐκλέγουν συμβούλια. Τὸ γεγονός ἐπρόκαλεσεν ἐπανάστασιν τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἐξώσαν τῆς Χριστιανῆς. Ἡ Ἰσπανία ἀνελάμβανε νὰ ἐπληρώσῃ τὸν στρατηγὸν Ἐσπαρταίου. Τὸ 1845 οἱ Μετριοπαθεῖς ἐτροποποίησαν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1837 ἐπὶ τὴν συστηρητικῶν, ὅτι ἀπάτης, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ραμόν Νάφραϊδ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγενήθη καὶ πάλιν τὸ αἰώνιον ζήτημα τῆς

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΝΑΣ ΤΩΝ ΑΨΒΟΥΡΙΩΝ

Ὅταν ἀπέθανεν ὁ Ἀλφόνσος ὁ 12ος, ἡ σύζυγός του ἦτο ἔγκυος, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ κανεὶς. Ὅταν ἐγέννησθαι, ἔβρεσε τέρμα εἰς τὰς ἀναρρώσεις περὶ Διαδοχῆς ἡ μάλλον ἀνέβαιεν αὐτὰς μέχρι τοῦ τοκετοῦ τῆς Βασιλισσῆς.

Μετὰ ἑξήμισιν ἐγεννήθη ὁ Ἀλφόνσος ὁ 13ος τὴν 17ην Μαΐου 1866. Πρὸ τοῦ ὁμοῦ ἐνηλικιωθῇ ὁ νέος βασιλεὺς, ἔλαβε χώραν ἓνα σπουδαϊστὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐστέρησε τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν τελευταίαν ἀποικίαν τῆς ἐξεμμελένης τῶν ναυτικῶν τῆς.

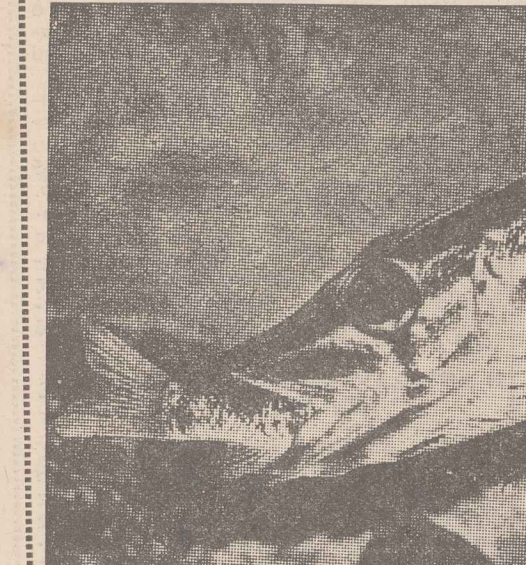
Ἡ Κούβα ἐξηκολοῦθη ν' ἀντιδρᾷ κατὰ τῆς Μητροπόλεως καὶ ἡ ἰσπανικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὸν Σαγκαστὰ ἔστειλε ἓνα ἀγρίον στρατηγόν, ὁ ὁποῖος ἐκτέλεσε τὴν βασιλείαν τῆς τρομοκρατίας τῶν φυλακίσεων, τῶν φόνων.

Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι διεμερτυρήθησαν καὶ ἐξήγγειλαν ἀπὸ τὴν Μαδρίτην ὅπως ἀσκήσῃ μετριοπαθεῖ πολιτικὴν καὶ ὅπως παρᾶσθῃ κάποιαν αὐτονομίαν εἰς τὴν Κούβαν. Καὶ ἔσθ' ὅτι ἐπληρώθη συμβαθεῖς ἐάν τὸ 1898 δὲν ἐπληρώθησαν τὰς ἀμερικανικὰς καταδρομικὰς Μαρίν ἐν τῷ μὲν ὅτι τῆς Χαβάνας καὶ ἐπρόκαλε ἐξέγερσιν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις. Ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις διὰ τηλεγραφοῦ ἐξήγγειλε τὴν καταπάσιν τῶν ἐχθροπρατείων ἐν Κούβῃ.

Ἡ Μαδρίτη δέκτοκα τὰς σχέσεις. Ἐπικολοῦσθαι τοῖς πολεμοῖς. Ὁ Ἰσπανικὸς στόλος τῆς Ἀπὸ Ἀνατολῆς κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου

Σπαρακτικά τραγωδία εις τούς βυθούς τῶν θαλασσῶν, πού τὰς διέπει ὁ ἀμείλικτος νόμος τοῦ ἰσχυροτέρου...

Ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς, ὁ ἀγὼν τῆς αὐτοσυντηρήσεως εἶνε σκληρότατος εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς πού ἡ ζωὴ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας. Παιδί, εἰς τὸν ἀέρα, στὴν ἐστὶν, στὴν θάλασσα, στὶς λίμνες, στὰ ποτάμια, τὸ

Τὸ γεῦμα ἐνὸς σολωμοῦ περατοῦται μὲ τὴν καταβρόχθισιν μίας μικρῆς σφυρίδας...

ισχυρότερο ζῶο κατασπαράζει, τρώγει τὸ ἀσθενέστερο γιὰ νὰ τραφῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἰσχυρότερο φυτὸ, ὅταν ὁ χῶρος εἴνε στενός, ὅταν ἡ ἀνοδὸς πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὸ φῶς εἴνε περιορισμένη, πνίγει τὸ ἀσθενέστερο, δὲν τὸ ἀφίνει νὰ ἀνέβῃ, δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀντλήσῃ τὰ ἐφόδια τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴ ζωὴ.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ σκληρὴ καὶ αἰματηρὴ αὐτὴ ἀτέλειωτὴ πάλη τοῦ συνεχόζου ἀντικειμένου ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, μακρὰν ἀπὸ τὸν ἀέρα καὶ τὴν ἐστὶν, εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀνίλητα βῆθη πού καλύπτουν τὰ τρία τέταρτα τῆς γῆνινης σφαίρας. Ἐκεῖ ἡ πάλη αὐτὴ γίνεται ὑπὸ ἄλλας συνθήκας, βουθῇ, κατὰ τὰς συναντήσεις εἰς τὸ σκότος, μεταξὺ τῶν θράκων καὶ φυκιῶν τοῦ βυθοῦ καὶ εἰς τὰ πολὺ μεγάλα βῆθη φωτίζεται ἀπὸ τὴς περιέργου ἀναλαμπῆς, ἀπὸ τοὺς μυστηριώδεις καὶ φρικταίους μύθους τῶν μαρτυρῶν πού ζοῦν καὶ κινεῖται εἰς τὸ ἀκίνητον ἐκείνου σκότους. Ἡ θάλασσα, ὡς γνωστόν, δὲν διατρέφει μόνον ψάρια ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ὄντα, τῶν ὁποίων ὁ διαστάσεις φθάνουν ἀπὸ τὸ μικροσκοπικὸν εἰς τὴν τεραστίαν φάλαγγαν, τὰ γιγαντιαία ὀκταπόδια καὶ τὸν θρυλικὸν θαλάσσιον ὄφιν, τὸν ὁποῖον πολλοὶ θαλασσοί, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν αἰώνων, ἐπέμειναν ὅτι εἶδαν νὰ γλιστρήσῃ ἐπὶ τὸν κοιλῶν ἂν καὶ ἡ σὺλληψίς του δὲν κατορθώθῃ ποτέ. Ἐπειτα ὑπάρχει ἡ ἀπειρία τῶν στρακαλιῶδων, τῶν μαλακίων καὶ τῶν καβουριῶν παντὸς μεγέθους καὶ ἀκόμη τῶν περιέργων ἐκείνων ὄντων πού μετέχουν τοῦ ζωϊκοῦ καὶ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, ὅπως οἱ σπόγγοι καὶ ἄλλα μὲ μακροὺς λεπτοὺς καὶ εὐλύγιστους πλοκάμους, πού συλλογίζονται τὴν λείαν, ἡ ὁποία εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξφύγῃ ἀπὸ τὴν ἀντιπύλιν τους. Τὰ στράκα ἀνοίγουν καὶ περιμένουν καὶ ὅταν ἐξακλείνουνται πάνω στὸ ζῶο πού εἶχε τὴν ἀπρόνοησιν νὰ περάσῃ εἰς τὸ κενὸν ἐνδιέμεσόν του, δὲν ἀνοίγουν πιά καὶ πάλιν παρὰ διὰ νὰ ἀπορρίψουν τὰ ὑπολείμματα τὰ ὁποῖα μένου ἀφ’ οὗ ἀπερρόφησαν σιγὰ-σιγὰ ἀλόκληρο τὸ ζῶο πού ἠγματοῦσαν.

Καὶ δὲν ὑπάρχουν μόνον τὰ γνωστά μας μικρὰ δατράκα ἀλλὰ καὶ μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα τὰ ὁποῖα κινεῖται, μποροῦν νὰ ἀποκόψουν ἕνα ἀνθρώπινον χέρι. Τὰ καβούρια δὲν εἶνε ὀλιγοτερον φοβερά. Προστατευόμενα ἀπὸ τὸ σκληρὸ τους δατράκο δὲν ἀφίνουν εὐκολὰ τὴν λείαν ὅταν τὴν πιάσουν οἱ ἰσχυρότεροι καὶ σκληρότεροι δαγκάνες τῶν, ἔστω καὶ ἂν εἴνε πολὺ μεγαλειότερα καὶ ὄγκον ἀπὸ αὐτὰ. Εἰς τὰ ὑποὺλα αὐτὰ πάντα ἀνοικτὰ στόματα προστίθενται οἱ πολυπόδες, κεφαλόποδες (ὀκταπόδια, σουπιές, ναυτίλοι, καλαμάρια καὶ ἄλλα), τὰ ὁποῖα ἀπὸ μικρότατα ὑποβιβάσματα ἐκείνης κατηγόριας, φθάνουν εἰς τεραστίαν μεγεθὴ ἐπικινδύνου καὶ διὰ τὰ μεγαλέτερα ἀκόμη ἄλλα τέρατα τῶν θαλασσῶν. Πρὸ ἐτὼν ἑνὰ ἔξο περιόδιον διηγεῖτο πὼς εἶς ἀρκέτιν ἀπόστασιν τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰρλανδίας ἕνας ψαράς εἶσε σφινγίδας νὰ προσβῇ ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἕνα τεράστιο φοβερὸ κεφάλι μὲ δυο μεγάλα μάτια καὶ ἕνα δατέωδες ράμφος, σὺν πασιπάλλου στὴ μέση, ἐνθ’ ὅν χοντροὶ, στερεώτατοι πλόκαμοι τοῦ ἔβ- σφηνγαν ὁ ἕνας τὸ ἄνω μέρος τοῦ κορ- μού καὶ ὁ ἄλλος τὸ δεξιὸ ποδὶ. Ὁ ἀνθρώ- πος χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμίαν του ἔκοψε μὲ τὸ μεγάλο μαχαίρι πού εἶχε εἰς τὴν ζώνην τῶν τοῦς πλοκάμους, καὶ ἄρχισε ἀμέσως νὰ κοπῇ τὴν ὀλοχόχρυν. Διέφυγε ἐπειδὴ ὁ τερά- στιος πολυπόδης δὲν ἐπένεθε ὅτι τὴν ἐπείθετο τὸν μὲ τοὺς ἄλλους πλοκάμους. Ὁ τε- ράστιος εἶσε εἰς τὸν λιμένα τῆς περι- γήθηκε τὴν περι- πέτειά του. Δύο ἀτμάκατοι μὲ κα- λῶς ὀπλισμένα πληρώματα ἐξήλ- θον εἰς καταδίω- ξιν τοῦ τέρατος, τὸ ὅσον διώκ- εις ἐξαφανισθῇ. Τὴν ἐπομένην ἡ- μίαν στὰ ἀντί- κτὰ πάλι τῆς αὐτῆς ἀκτῆς ἀλλὰ εἰς ἀρ- κητὴν ἀπόστασιν ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου εἶχε ἐμ- φανισθῇ τὸ νέο ζῶο, πέντε - ἕξ τέτοι- α τέρατα περιεκύκλωσαν μὴ δάρκα τὰ ὁποῖα ἦσαν μερικὰ κορίτσια καὶ παιδιὰ καὶ ἔσυραν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐπιθέσεως δύο ἀπὸ τοὺς νεαροὺς ἐπιθέτας εἰς τὴν θάλασσαν. Στὶς φωνῆς τῶν ἄλλων προ- σέτρεξαν ἄλλες δάρκες καὶ μὲ τὰ κου-

πιά κατάρβυσαν οἱ ψαράδες, μετὰ μα- κρὰν καὶ ἐπικινδύνου πάλιν νὰ διώκουν τὰ θηρία, τὰ ὁποῖα ἐξήφανισθσαν, ἀ- φ’ οὗ ἄρπαξαν ἀπὸ τὴν πρώτη θάρκα ἕ- να κορίτσι εἰκοσι ἐτῶν καὶ παρέσυραν εἰς τὸν βυθὸ ἕνα νύκτιν πού κατὰ τὴν μάχην εἶχε πέσει εἰς τὴν θάλασσαν.

Οἱ ἀνωτέρω σκηνῆς δειχνουν πόσο ἐ- πικινδύνου καὶ ὑποὺλα εἶνε τὰ ἀδηφάγα αὐτὰ ζῶα.

Διὰ νὰ ἐπανέλθουμε στὰ καβούρια, πέρου ἀκόμη μὴ λουτρούμενος τῆς Ἀγ- γλίας ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς νέας ἐγκαταστάσεις πού εἶχε κἀκει εἰς μίαν νέαν ἀμμουδιάν εἰς 2 χλμ. ἀπόστα- σιν ἀπὸ τὰς παλαιάς, διότι αἱ νέαι ἐγ- καταστάσεις εἶχον ὑποστῇ ἐπιδρομῇ δεκάδων χιλιάδων καβουριῶν καὶ διότι κατ’ οὐδὲν τρόπον ἐστάθη δυνατόν νὰ ἐκδιωχθῶν οἱ ἐπιδρομῆς αὐτοὶ τοῦ βυ- θοῦ.

Ἐξ ἄλλου τὸ γνωστὸ ρητὸν ὅτι τὸ «με- γάλον ψάρι τρώγει τὸ μικρὸν» ἐφαρμόζε- ται ἀπολύτως εἰς τὰς θάλασσας. Ἐάν ὁ ἀργεῖος καὶ ἀδελφάνος καρχαρίας ἐξελθῇ μὲ τὰ προμερὰ του δόντια εἰς τὸν δρόμον του, — ἕνα εἶδος καρχαρίου ἐπιτίθεται καὶ κατὰ τῆς φαλαγγῆς — τὰ δελφίνια, οἱ τόννοι, τὰ μεγάλα σαλάγια, οἱ μεγάλοι σολωμοὶ καὶ οὕτω καθέτης κατεβαίνοντες εἰς τὴν κλίμακα τῶν κα- τοικῶν τῆς θαλάσσης κατὰ μέγεθος καὶ δύναμιν αὐτῶν, δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ καταβροχθίζουν, ἀλόκλη- ρα μάλιστα, τὰ μικρότερα καὶ ἀσθενέ- ρα ψάρια πού μόνον ἡ φυλὴ μπορεῖ νὰ σώσῃ ἀπὸ τὸν καταβροχθισμόν. Ὑ- πάρχουν καὶ εἰς τὰ ψάρια ἀρπακτικά εἶδη ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἰς τὸν ἀέρα: ἡ πέρικα π.χ., ὁ λούτσος, ὁ τόννος, ἐπιτίθενται μὲ μανίαν κατὰ τῶν μικρο- τέρων τῶν, διὰ νὰ κάνουν σπὸρ, ἂς πο- με, ὅπως ἡ τίγρις στὶς ζούγκλες καὶ ὁ

γὺφ εἰς τὸν ἀέρα. Ὁ λούτσος π.χ. κατὰ τὰς παρατηρήσεις εἰδικῶν, κρύβεται μέ- σα στὰ φύκια καὶ περιμένει. Τὸ μικρὸ ψάρι, τὸ ὁποῖον διαδίδει ἀμέριμνα τὸν ἀνταγωνισμὸν πολὺ ἀργά, στρέ- φει ὅμως καὶ προσπαθεῖ νὰ φύγῃ. Τότε ὁ λούτσος ἐπιτίθεται ἀδραστηρίως καὶ πᾶναι τὸν μικρότερον τοῦ ἀντικατο- μετὰ μὲ τὰ μὲν τὰ του δόντια ἀπὸ τὴν οὐρά. Παρ’ ὀλίγον θὰ τοῦ ἐφευγε, ἀλλὰ τῶρα οἱ δυνατεὲς σιαγόνες δὲν ἀνοίγουν πιά. Ἐν τούτοις ἡ πρώτη λαβὴ ἦτο λανθα- σμένη, διότι τὰ πτερυγία ἐμπεδίζον τὸν λούτσο νὰ καταβροχθίσῃ τὸ πτωχὸ ψάρι. Τότε, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ τὴν λείαν του, τὸ μεγαλειότερον ψάρι νυρίζε σιγὰ- σιγὰ τὸ μικρότερον εἰς τὸ στόμα του, ὅ- σο νὰ κρατῇ στὰ δόντια τὸ κεφάλι.

Τότε ἐπέρχεται τὸ τέλος τῆς τραγικῆς πάλης. Ὅσο καὶ ἂν τὸ μικρὸ ψάρι προ- σπαθῇ νὰ ἐξφύγῃ, τὸ ὅσον του προχ- ρεῖ ὀλίγον κατ’ ὀλίγον εἰς τὸ ἀνοικτὸν στόμα καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἀντι- πάλου του ὅπου σὸ τέλος ἐξαφανίζεται ἀλόκληρο. Ἡ σκηνὴ αὐτὴ ἐπαναλαμβάνε- ται συνεχῶς ἀπὸ αἰῶνα διὰ νὰ ἐξ- αφαλισθῇ ἡ ζωὴ τῶν κατοικῶν τῶν νε- ρῶν καὶ συνεχῶς, ὅσο θὰ ὑπάρχουν ψάρια καὶ θὰ ὑπάρχῃ ζωὴ θὰ ἐπαναλαμ- βάνεται κατ’ ἐπὶ τὸν μέγαν ψάρι θὰ τρώῃ τὸ μικρὸν.

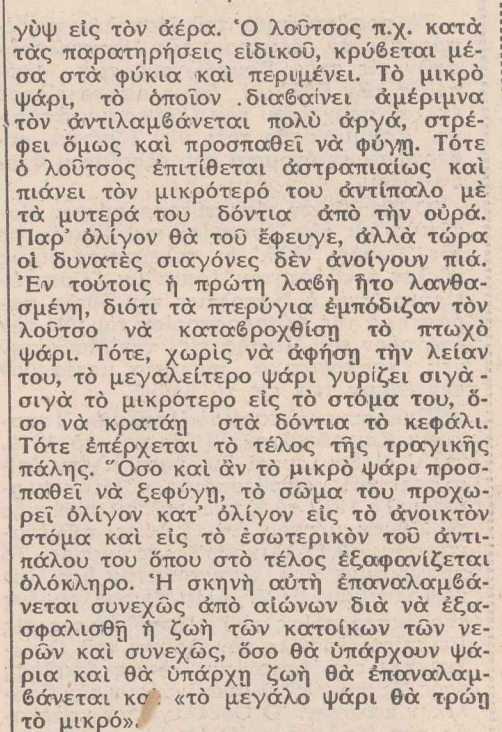
— Τα ἐγούμα — Ἐδικάζετο μίαν δικὴ ἀπιστίαν. Ὁ συ- νήγορος σηκώθηκε καὶ δειχνόντων τὸν συνεχόζο ὁ ὁποῖος ἦταν τρομερὰ ἀσχη- μος, φώναξε: — Κύριοι, κυττάξετε πρώτα αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον καὶ πῆτε μου ἂν ἡ ἀτυχὴς πε- λατίας μου δὲν ἐτιμωρήθῃ ἐπαρκῶς.

— Ὁ κατηγορούμενος: — Μὲ κατηγορεῖτε ὅτι ἐκλεψα ἕνα χρυ- σὸ ρολογι: Εἶνε διπλὸ ψευδολόγ! Πρῶτον δὲν ἐκλεξα κανένα ρολόι... καὶ δεύτερον δὲν ἦταν χρυσόν... — Ὁ γιαντρός: Τὶ γινέκανε σήμε- ρα τὸ πρῶτ’ οἱ δέκα μου ἀρρωστοί: — Ἡ νοσοκόμος: Ἐννέα ἀπὸ αὐτοὺς ἐ- πέθαναν, γιαντρε. — Ὁ γιαντρός: Αὐτὸ εἶναι ἀπίστευτον: Ἐγὼ ἀφισα γιαντρός γιὰ δέκα!

— Ἡ γυναῖκα τοῦ ἔκοψε κοντὰ καὶ τὸν ἐρώτησε μελιτόλακα: — Δὲν μὴν λέα, ἀγάπη μου, πόσα ψά- ρια ἐπίασεν τὴν Κυριακὴν σὺ φάρμα; — Ἐστὶ, χρυσὸ μου. — Καλὰ τὸ κατάλαβα. Πάλι μὲς ἐ- κλεψε ὁ φαρὰς μας. Μοῦ ἔστειλε λογα- ρισμὸν γιὰ ὀκτὼ.

Μία ἀληθὴς μοναδικὴ φωτογραφία: Ἐνας μεγάλος κυπρίνος τὴν στιγμὴν πού κατασπαράζει μικρότερον συνα- δελφόν του.

Μία μενάλην καλλιτέχνιν

Τὸ ἐγούμα — Ἐδικάζετο μίαν δικὴ ἀπιστίαν. Ὁ συ- νήγορος σηκώθηκε καὶ δειχνόντων τὸν συνεχόζο ὁ ὁποῖος ἦταν τρομερὰ ἀσχη- μος, φώναξε: — Κύριοι, κυττάξετε πρώτα αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον καὶ πῆτε μου ἂν ἡ ἀτυχὴς πε- λατίας μου δὲν ἐτιμωρήθῃ ἐπαρκῶς.

— Ὁ κατηγορούμενος: — Μὲ κατηγορεῖτε ὅτι ἐκλεψα ἕνα χρυ- σὸ ρολογι: Εἶνε διπλὸ ψευδολόγ! Πρῶτον δὲν ἐκλεξα κανένα ρολόι... καὶ δεύτερον δὲν ἦταν χρυσόν... — Ὁ γιαντρός: Τὶ γινέκανε σήμε- ρα τὸ πρῶτ’ οἱ δέκα μου ἀρρωστοί: — Ἡ νοσοκόμος: Ἐννέα ἀπὸ αὐτοὺς ἐ- πέθαναν, γιαντρε. — Ὁ γιαντρός: Αὐτὸ εἶναι ἀπίστευτον: Ἐγὼ ἀφισα γιαντρός γιὰ δέκα!

— Ἡ γυναῖκα τοῦ ἔκοψε κοντὰ καὶ τὸν ἐρώτησε μελιτόλακα: — Δὲν μὴν λέα, ἀγάπη μου, πόσα ψά- ρια ἐπίασεν τὴν Κυριακὴν σὺ φάρμα; — Ἐστὶ, χρυσὸ μου. — Καλὰ τὸ κατάλαβα. Πάλι μὲς ἐ- κλεψε ὁ φαρὰς μας. Μοῦ ἔστειλε λογα- ρισμὸν γιὰ ὀκτὼ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Τὸ σημαντικώτερον γεγονός τῆς ἔσδο- μάδος ὑπῆρξεν ἡ μετακομιδὴ τῶν λειψά- νων τῶν ἐκτενῶν Βασιλέων Κωνσταν- τίνου, Ὀύλας καὶ Σοφίας καὶ ἡ πρωτο- φωνὴ εἰς ἐπιθλητικὴν πομπή, θρη- σκευτικὴ, στρατιωτικὴ καὶ λαϊκὴ, ἥτις ἐγένετο τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν Ἀθήναις, μέ- χρι τῆς ἀποθέσεως τῶν φερέτρων εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, ὅπου κατὰ πυκνὰς μάζας προσέρχονται ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς Τετάρτης πάσης τάξεως πολῖται, εὐλα- δῶς εὐχόμενοι ὑπὲρ ἀναστασεως τῆς φυλῆς τῶν δεινῶν Βασιλέων.

Ἀύριον θέλει ψαλῇ ἐν τῷ Μητροπολι- τικῷ Ναῷ ἡ νεκράσιμος ἀκολουθία, μεθ’ ἡλικῶν τῶν παθῶν, ἅπανα ἐγώρισαν ἐ- σωτερικῶς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπασφράγι- σιν τῆς συμφιλίωσης καὶ ἐνώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἐνδόξων παραδόσεων τοῦ ἔθνους.

Σημαντικὸν ἐπίσης γεγονός τῆς ἔσδο- μάδος ὑπῆρξεν ἡ μετὰ μεγάλης ἐπιση- μότητος τελεσθεῖσα ὀρκωμοσία τῶν νεο- συλλεκτῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἑπράς καὶ τῆς Θαλάσσης, εἰς ἡν παρόντι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἰω. Μεταξᾶς, ἐκφώνησαν μετὰ ἐκτενῶς μετὰ πατριωτικῆς ἐξάρσεως καὶ χαρακτηρισ- τικοῦ τῆς νέας σταδιοδρομίας ἡν κα- λείται ν’ ἀκολουθήσῃ τοῦ λοιποῦ τὸ Ἑλ- ληνικόν ἔθνος.

Ἰδιαίτερος ἐπίσης σημάσις ὑπῆρξεν ὁ λόγος, ὃν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἰω. Με- ταξᾶς ἐξεφώνησεν εἰς συγκέντρωσιν τῆς Ὀργανώσεως Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως. Εἰς τὴν ἀνέφευξιν τοῦ ταῦτην ὁ κ. Πρω- θυπουργὸς περιέγραψε μὲ μελανότατα χρώματα τὴν μέγαν τοῦδε ἰδύουσαν τά- ξιν καὶ ἐξέθηκεν ἐν λεπτομερείᾳ πᾶς ὁ- λῆγι ἀνθρώπου καρπούμενον ἀθέμιτα ὠ- φελήματα ἐκ τοῦ κομμητρισμοῦ κατῶ- ρθων μέχρι τοῦδε ν’ ἀποτελοῦν αὐτοὶ οἱ ἐλάχιστοι τὸν ἀριθμὸν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ κοινωνικὸν σύνολον, τὴν ἰδύουσαν δύναμιν, παρασύροντες τὰς λαϊκὰς μάζ- ας καὶ ἐκμεταλλευόμενοι ταύτας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατέληξε μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως πού προτείνονται κατέχε- θέναι ἡ δημιουργία μιᾶς ἄλλης ἰδύου- σης τάξεως, προερχομένης ἐξ ὅλων τῶν ἀγαθῶν δυνάμεων τῆς κοινωνίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς ἐθνικῆς ἀναγεν- νήσεως.

Ο ΕΚΛΙΠΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΑΝΗΡ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

Ὁλως ἀπροόπτως καὶ ἐνῶ ἀπύλαυν ἀκρας ὕπνης, ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἑ- ξήκοντα ἔτην ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας εἰς τὴν ἐν Ἑκάλῃ οἰκίαν τοῦ ἀπό- κοινωνιολογικῆν ἐταιρίαν. Ἐξελήγν πλη- ρεζούσιος τὸ 1910 καὶ τὸ 1911 ἱδρυσε τὴν ἐταιρίαν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ σταδιοδρο- μία τοῦ διπλά δια πολλὰν καὶ ποικίλων ἐξελεύσεων συναφῶν πρὸς τὴν τότε πο- λιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Ἐκρημάσας κατ’ ἐπανάληψιν ὑπουργὸς τῆς Συγκρι- νωνίας, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῆς Γε- ωργίας, τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομ- κῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ ἐγένετο Πρωθυπουργὸς κατὰ πρῶτον τὸ 1924 καὶ μετὰ τὸ 1932. Ἐν ἐτῶ 1929 προήδρευσε τὸ συ- νελευθόντος τότε ἐν Ἀθήναις διεθνούς συνεδρίου τῆς εἰρήνης καὶ ἔκοι τὴν πρωτοβουλίαν νὰ εἰσληθῇ τὴν ἰδῶν τῆς ἱδρύσεως τῆς Βαλκανικῆς Ἐνώσεως.

Ἡ ἰδέα του ἐκείνῃ ἐκρησφοφόρησε κατ’ ὅ Ἀλεξάνδρου Παπαναστασίου ἀποκρίσε- κατὰ τὸ 1932 νὰ προσεβῇ αὐτὸς τῆς πρώτης Βαλκανικῆς Διεσκέψεως.

Ἀλλ’ ἐκτός τῆς κοινωνιολογικῆς καὶ πολιτικῆς δράσεώς του, ὁ Ἀλεξάνδρος Παπαναστασίου εὐρύως καιρὸν ν’ ἀσκο- λῆται καὶ μὲ τὰς καλὰς τέχνας καὶ τὰ γράμματα, πρὸς τὰ ὁποῖα ἰδιαίτεραν ἐ- τρεφε στοργὴν, ἐπεδεικνύων πάντοτε, εἴτε ἐν τῇ Ἀρχῇ, εἴτε ἐκτός αὐτῆς ἐν- ρισκόμενος, πραγματικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πνευματικὴν προόδον τοῦ τό- που.

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ἰ. Μεταξᾶς, πλη- ροφορηθεὶς τὴν παρελθούσαν Τρίτην, τὸν ἀπροσδόκτον θάνατον τοῦ Ἀλεξάν- δρου Παπαναστασίου, ἐξέφρασε τὴν βα- θυτάτην θλίψιν του καὶ ἐδωκεν ἀμέσως τὰς δεούσας διαταγὰς ὅπως ἡ κηδεία τοῦ τελεσθῇ δημοσίᾳ δαπάνῃ ἀπενεμο- μένων τιμῶν Πρωθυπουργοῦ ἐν ἐνεργείᾳ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πρὸς στιγμὴν ἡ καταγγελία καὶ νέας διατάξεις τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλ- λίων ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας ἠπειλῆσε νὰ θαλοῦν καὶ πάλιν τὸν εὐρωπαϊκὸν ὀ- ρίζοντα καὶ νὰ ὠθήσῃ πρὸς τὴν θρυλ- λωμένην καὶ μὴ πρᾶγματτοποιουμένην πανευρωπαϊκὴν ἡ παγκόσμιον ρῆξιν.

Διευτερίαι ὅμως σκέψεις —σφαιρότεροι ἀ- σφαλῶς— ἐπικρατήσαντες, ἀπευτέρων καὶ τὸ νῆον αὐτὸ νέφος, πού ἐδημιούρ- γηθ’ ἐπ’ αὐτὸν ἀπὸ τὰς κεφαλὰς μας, ὅ- πως δημιουργοῦνται ἀπροόπτως καὶ δια- λύονται ὑστερα, ἐπίσης ἀπροόπτως, τό- σα καὶ τόσα πραγματικά συννεφὰ εἰς τὸν ἀνέφελον αὐρανὸν καθ’ ὅλας τὰς ἐ- ποχὰς τῶν ἐθνῶν, ἰδίως ὅμως εἰς τὴν πα- ρούσαν. Ἡ συλλογικὴ διαμαρτυρία τῶν μεγάλων ἡ καὶ μικρῶν δυνάμεων ἐναν- τίων τῆς Γερμανίας διὰ τὴν καταγγελί- αν αὐτῆν —πρόκειται περὶ τῆς καταγγε- λίας τῶν διατάξεων ἐκείνων τῆς συνθή- κης τῶν Βερσαλλίων, πού ἀφορροῦν τὴν ποταμοπολίαν— ἀπεφεύχθη καὶ ἐταί τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ ἀσφαλῶς, μετὰ τὰς τυ- πικὰς διαμαρτυρίας τῶν ἐκτενῶν ἐν- ὁρίων, ἰδίως τῆς Γαλλίας, κατόπιν ἰδιαί- τερον συνεννοήσεων καὶ συμφωνιῶν.

Πολὺ σπουδαιότερον καὶ σημαντικώ- τερον γεγονός εἶνε ἡ ἀγγελοδοξία ἐπι- σκεψῆς τοῦ ἀντιβασίλεως τῆς Οὐγγαρίας ναυάρχου Χέρτου εἰς τὴν Ρώμην. Ὁ Οὐγγαρος ἀντιβασίλεως κατὰ τὸ ταξεί- διόν του αὐτὸ πρόκειται νὰ διέλθῃ ἐκ Βιέννης. Τὸ γεγονός τοῦτο, ἐρχόμενον μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν τριμερῶν συμ- φωνιῶν μεταξὺ Ἰταλίας, Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξω- τερικῶν τῆς Ἰταλίας, κόμητος Τσιάνο εἰς τὴν Βιέννην —καὶ περὶ τοῦ ὁποῦτο ἐ- κάμμεν λόγον εἰς τὸ προηγούμενον Ἐ- ξωτερικὸν Δελτίον— ἐνεχε διὰ τῆς ἰδιαί- τεραν σημασίαν. Διότι ἐπασφράγιζε μι- ἀν ἐντέλως νέαν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐ- δημιουργήθη ἀπὸ τινος εἰς τὴν Κεντρι- κὴν Εὐρώπην καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος ἀντιρροπῆς τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ. Εἶνε ἀλήθης ὅτι αἱ διὰ νέων συνθηκῶν καθιερούμεναι σχέσεις μεταξὺ τῶν τριῶν αὐτῶν κρατῶν προήλθον ἤδη, καθὼς τὸν ἡ Οὐγγαρία, ὅσον καὶ ἡ Αὐστρία εἶχον πλευρίσει πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐξ- α-

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ναγκασθεῖσαι πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν μετα- πολεμικῶν συνθηκῶν ἐναντίον τῶν ὁποί- ων εἶχον σχεδὸν κινῶν ἀντιρρήσεις καὶ παρόπαν. Πάντως ἡ δημιουργηθεῖσα νέα κατάσταση εἶνε ἀξία πολλῆς προ- σοχῆς καὶ δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ νὰ ἐ- χθῇ τὰς συνεπείας τῆς εἰς τὸ προσεχὲς μελλόν.

Ἐτερον γεγονός ἀξίον ἰδιαίτερας ἀν- νείσεως εἶνε ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐπαναστα- τικῆς κυβερνήσεως τοῦ στρατηγοῦ Θράν- κο ἐν Ἰσπανίᾳ ὡς νομίμου κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Εἰ- νε ἀλήθης ὅτι οἱ ἐπαναστάται μετὰ πολ- λοῦ κόπου ἐκκαθαρίσαν τὸν ἔδαφος εἰς τὴν Μαδρίτην, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει

«..... Αὐτὴν τὴν στιγμὴν διορ- θάνομεν τὰ σανατόρια ἀρχίζοντες ἀπὸ τὰ κυριώτερα καὶ θὰ ἀπανί- σουμε ἐκατοντάδας ἐκατομμυρίων διὰ νὰ μπορῇ ὁ πᾶσων λαὸς, ὁ ἐν- δεικ, ὁ ἀπόκληρος τῆς τύχης του νὰ εὐρίσκῃ λίαν ἡμῶν καὶ ἂν ἀρω- στήσῃ ἐνα κρηβίον».

Ἡ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπικρα- τείας τῶν καθ’ ἅσπασαν τὴν Ἰσπανίαν θὰ ἐραδύθῃ ἀκόμη ἐπὶ πολὺ. Ἡ κυβερνήσις τῆς Μαδρίτης, ἡ ὁποία ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Βαλένθιαν, δὲν ἔχει πλέον καμμίαν ἰσχύιν, ἀφ’ οὗ δὲν δύναται νὰ ἐπιβλήθῃ οὔτε εἰς τὴν Καταλωνίαν, ὅπου ἐπικρα- τοῦν τὰ ἀναρχικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα προσπαθοῦν νὰ ἐγκαταστήσουν σοβιε- τικὴν κυβερνήσιν. Τὸ παρήγορον εἶνε ὅτι ἐκεῖ ὅπου ἐφθασαν τὰ πράγματα καὶ με- τὰ τὰς τελευταίας νίκας τῶν ἐπαναστα- τῶν, ἀφ’ ἑνὸς μὲν πρόκειται νὰ ἐκκαθα- ρισθῇ ἡ κατάσταση ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ νὰ ἐπανερχῇ ὁ Ἰσπανικὸς λαὸς τὴν γαλή- νην καὶ τὴν ἡσυχίαν του, ἀφ’ ἑτέρου δὲ ἡ ἐκ τοῦ ἐμφυλίου Ἰσπανικοῦ πολέμου ἐ- κτελεσθεῖσα εὐρωπαϊκὴ ἡ παγκόσμιος ρῆ- ξις φαίνεται ὀριστικῶς ἀποσοφισθεῖσα.

Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ κίνησις εἰς τὸ Χρηματιστήριον κατὰ τὴν λήγουσαν ἐβδομάδα ὑπῆρξε κατὰ τὴν ζωηρότητα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ δεδομένα τῶν προηγουμένων ἐβδομάδων. Σημαντικὴ ὁπωσδήποτε ἀνατίμησις ἐσημειώθη εἰς τὰ εἰς δραχμὰς δάνεια. Τὰ ἀνταλλάξιμα 8% ἐκέχρισαν 10-12 μονάδας καὶ τὰ ἀναγκαστικά 2-3. Τὰ δάνεια εἰς χρυσὸν παρέμειναν κατὰ τὸ πλεῖστον στάσιμα. Αἱ ὁμολογίαι τῶν δανείων ὑδρεύσεως ἐσημειώσαν μικρὰν ὑποτίμησιν.

Ζωηρά μάλλον κίνησις ἐσημειώθη εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἀξίας. Οὕτω, τὰ λιπασματα ἀντιτιμήθησαν κατὰ 30 περίπου

«..... Αὐτὴ ἡ Σημία πού σὰς ἔδωσαν σήμερα στὰ χερίά σας δὲν εἶνε ἓνα κομμάτι πανί. Ἐκεῖ μέσοις τῆς οὐλοκλήρου τῆς Πατρίδος μας Πάτερ μας δὲ εἶνε ἡ Ἑλλάς.....»

Ι. ΜΕΤΑΣΞΑΣ

(Ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ πρὸς τοὺς μυστὰς τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Σημίας τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1936).

μονάδας καὶ αἱ μεταχὰς Πυριτιδοποιεῖοι κατὰ 40. Ἀντιτιμήθησαν ἐπίσης κατὰ 30-35 μονάδας αἱ Πειραικά καθὼς καὶ αἱ τῆς Ἐριουργίας καὶ Χρωμάτων.

Σημειωτέον σχετικῶς ὅτι ὁ νέος νόμος περὶ φορολογίας τῶν Ἀνώνυμων ἑταιριῶν ἔρχεν εὐμενῇ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς Χρηματιστηρίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεταχὰς Οἶνων καὶ τοὺς τίτλους τῆς οὐαδὸς τῶν οἰνοποιτικῶν ἑταιριῶν, ὁ λόγος τῆς ἀνάδοι τῶν τιμῶν, ἥτις ἐσημειώθη κυρίως ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, ἀποδίδεται εἰς τὴν ἀνάμειψιν τῶν οἶνων ἐν τῇ διεθνεῖ ἀγορᾷ καὶ τὴν παρατηρουμένην ζήτησιν λόγῳ τῶν ζημιῶν τῆς γαλλικῆς οἰνοπαραγωγῆς καὶ τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ καταστροφῆς.

Ἡ χρηματιστηριακὴ ἐπιτροπὴ ἐξακολουθεῖ ν' ἀσφαλίζει μὲ τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν χρηματιστῶν διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν. Ἡ ἀποσυμφορήσις διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐξελουσίας ἐξόδου κρίνεται πάντοτε ὡς ὁ πρακτικώτερος τρόπος πραγματοποιήσεως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

ΑΝΑΤΙΜΩΝΤΑΙ ΤΑ ΚΑΠΝΑ

Κατὰ προσφάτους πληροφορίες ἐκ Μακεδονίας, οἰεῖται εἰς τὴν ἐκεῖ ἀγορὰν ἐξαιρετικὴ κίνησις ἀνοραπυλίσιας καπνῶν. Λόγῳ τῆς ζωηρότητος ταύτης αἱ τιμαὶ ἀνῆλθον εἰς δὲ τὴν Κατερίνην προσφέρονται καὶ 43 δραχ. κατ' ὅκον. Εἰς τὸ Κιλκίς ἠγοράσθησαν καπνὰ ἀντὶ 60 δραχμῶν κατ' ὅκον.

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐξέδωκεν εἰς δημοσίαν ἐγγράφην μεσοπρόθεσμον δάνειον 100.000.000 λιρῶν μὲ τόκον 2 3/4 ο)ο λήγον τὴν 15ην Ἰουνίου 1957, δυνάμενον δὲ νὰ ἐξοφληθῇ, κατὰ προᾶρσιν τοῦ Θεσαυροφυλακίου, ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουνίου 1952.

δρίτης. Θεωρεῖται πάντοτε βέβαιον ὅτι τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα θὰ καταλάβουν ὀριστικῶς καὶ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν Ἰσπανικὴν πρωτεύουσιν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν. Τὸ γεγονός, ὅπως τε, ὅτι αἱ ἀντιπθέσεις, τὰς ὁποίας αἱ κυβερνητικαὶ δυνάμεις ἐνηγόρησαν δι' ὅλων τῶν μέσων, διὰ τὴν θέτου, δὲν ἱσχυοῦν νὰ κλονίσουν πρὸς τὰς θέσεις τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, παρέχει τὴν ἀσφαλέστεραν ἐνδείξιν, ὅτι ἡ πτώσις τῆς Ἰσπανικῆς πρωτεύουσος καὶ ἡ εἰς αὐτὴν νικηφόρος εἰσοδος τῶν ἐπασταστῶν εἶναι ἀπολύτως βέβαια καὶ ἐσφαλόμεναι. Διὰ τοῦτο καὶ ἀντιτιμῆται ἀπὸ τοῦδε τὸ ζήτημα τῆς διεθνούς ἀναγνωρίσεως ὡς ἐπίσημου Ἰσπανικῆς κυβερνήσεως τῆς κυβερνή-εως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων στρατηγοῦ Ὁράνκο, εὐθὺς ὡς αὐτὴ ἐγκατασταθῇ ἐν τῇ Ἰσπανικῇ πρωτεύουσιν.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ὕπευδων συμφώνως τῇ Νόμῳ
Υπεύθυνος συντάκτης:
ΝΙΚ. Α. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ
Σπυρίδωνος Τρικούπη 74
Προϊστάμενος τυπογραφείου:
ΝΙΚΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ
Πρίμου 53 - Καλλιθέα

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΠΑΜΙΣΟΥ

Η ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ

Μεταξύ δημοσίου καὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς συνήθη ὡς γνωστὸν ἡ σύμφασις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ Παμίου εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Μεσσηνίας.

Διὰ τῆς συμφάσεως ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἔργα καὶ νὰ χρηματοδοτήσῃ διὰ παροχῆς δανείου 82 εκατομμυρίων δραχμῶν, μὲ τόκον 6%. Ἐκ τοῦ ποσού αὐτοῦ, τὰ 20 ἑκατ. περίπου, θὰ διατεθῶν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου τοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου Μεσσηνίας πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, διὰ τὸ ὁποῖον πληρώνεται τόκος 10%.

Τὸ δάνειον τῆς Ἀγροτικῆς θὰ ἐξοφληθῇ ἐντὸς 10 ετίας. Τὸ Κράτος θὰ συνεφέρει τὸ ἥμισυ τοῦ απαιτούμενου ποσού διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν χρεωσίων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θὰ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ταμείου ὑδραυλικῶν ἔργων Μεσσηνίας, ἐὰν δὲ οἱ πόροι αὐτοῦ δὲν ἀρκεῖσιν, θὰ ἐπιβαρυνθῶν διὰ μικρὰς φορολογίας τὰ προϊόντα τῆς περιφέρειας.

Τὰ ἔργα ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἔχουν περσοῦν ἐντὸς 3 ετίας, θὰ ἐκτελεσθῶν δὲ εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ Παμίου καὶ τὴν Ἀνω Μεσσηνίαν, εἰς τὴν πεδιάδα Στενικλάρου.

Τὰ ἔργα τῆς πεδιάδος τοῦ Παμίου θὰ ἀρχίσουν τὴν ἀνοιξιν, τὸ πρόγραμμα δὲ αὐτῶν περιλαμβάνει τὴν ἀποξήρανσιν ἑλῶν καὶ μονίμων τελεμάτων ἐκτάσεως ἐνέα περίπου χιλιάδων στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποδοθῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν. Προσέτι θὰ ἀποδοθῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ ἄλλα 10 χιλιάδες στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα καλύπτονται ὑπὸ καλῶν καὶ λοιπῶν φυτῶν καὶ θὰ προστατευθῶν ἄλλα 13.500 στρέμματα, θὰ ὁποῖα κατακλύζονται περιοδικῶς ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τούτου μόνον ὡς ἑσπρινὰ καλλιέργειαν δύναται νὰ χρησιμεύσων. Τέλος θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ γίνων ἀρδεύσιμοι ἐκτάσεις 37 χιλιάδων στρεμμάτων.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων θὰ γίνων καὶ τὰ ἔργα τῆς Ἀνω Μεσσηνίας. Αὐτὰ συνίστανται εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῆς κοίτης τῶν χειμάρρων Χαράδρου, Πίρνακος κλπ. (Ἰδρυσίς φραγμάτων, ἀναδόσεις κλπ.). Συμφώνως πρὸς τὰς γενομένας μελέτας, ἡ κοιλὰς τοῦ Παμίου, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, θὰ εἶνε μία τῶν προνομιστῶν περιφερειῶν τῆς χώρας, ἀνεκτικῶν κατὰ πολλὰ ἐκτεταμμένα τῶν ἐπείων αὐτῆς προσόδου. Θὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως περιορισθῶν αἱ σταφιδοφυτεῖαι καὶ ἐπεκταθῶν αἱ καλλιέργειαι τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ ἄλλων.

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΓΓΕΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Κατόπιν ἐπανελημμένων συσκέψεων τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀπεφασίσθη ἡ ἐκτέλεσις μικρῶν καὶ μονίμων ἀσθευτικῶν ἔργων κατ' ὅλην τὴν χώραν.

Κατὰ τὰς ὑπαρκοῦσας πληροφορίες θὰ προτιμηθῇ ἡ ἐκτέλεσις ἔργων εἰς Σαρικιόλ τῆς Μακεδονίας, διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει ἀναγραφῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν κονδύλιον 15 ἑκατομ. δραχμῶν.

Θὰ ἐκτελεσθῇ ἐπίσης τὸ ἀρδευτικὸν φράγμα Φασιδερί - Κουκουβάσωνες, τοῦ ὁποῖου ἡ δαπάνη ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 30 ἑκατ. Διὰ τὸ φράγμα αὐτὸ ὑπάρχει πρόβλεψις ἐπιχορηγήσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐξ ἐνός εκατομμυρίου δραχ. ἐπὶ 20 ἔτη. Ἀκολουθοῦν τὰ μικρὰ καὶ μέσα ἔργα βελτιώσεως τῆς ἐγγείου παραγωγῆς, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 699 ἑκατ. δραχ.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα θὰ διαθέσῃ 663.500.000 δραχμὰς ἐντὸς πενταετίας.

Μεσσηνίας. Αὐτὰ συνίστανται εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῆς κοίτης τῶν χειμάρρων Χαράδρου, Πίρνακος κλπ. (Ἰδρυσίς φραγμάτων, ἀναδόσεις κλπ.). Συμφώνως πρὸς τὰς γενομένας μελέτας, ἡ κοιλὰς τοῦ Παμίου, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, θὰ εἶνε μία τῶν προνομιστῶν περιφερειῶν τῆς χώρας, ἀνεκτικῶν κατὰ πολλὰ ἐκτεταμμένα τῶν ἐπείων αὐτῆς προσόδου. Θὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως περιορισθῶν αἱ σταφιδοφυτεῖαι καὶ ἐπεκταθῶν αἱ καλλιέργειαι τῶν ἐσπεριδοειδῶν καὶ ἄλλων.

«..... Πρέπει ἡ χώρα μας νὰ γίνῃ πάλιν χώρα πολιτισμένη, χώρα ποὺ νὰ πῶν σέβονται ὅλοι, χώρα πρὸ παντός ποὺ νὰ ἐμπνέῃ ἐμπιστοσύνην στὰ ἴδια τῆς τὰ τέκνα».

Ι. ΜΕΤΑΣΞΑΣ

(Ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ εἰς τὸ συλλόγητον τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1936).

ὁπωροφόρων δένδρων καλλιερηθῶν δὲ εἰς τὰ θερμότερα καὶ ὑψηλὰ μέρη πρῶτα λαχανικά, ἐπίσης πολὺ πρῶτα γεωμήλα, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὰ ἐξωτερικόν. Ὅμοιος θὰ ἐπεκταθῇ ἡ καλλιέργεια τοῦ θάμβακος, τῆς ὀρύζης, τοῦ ἀραβοσίτου καὶ θὰ ἀναπτυχθῇ ἡ καλλιέργεια τῆς μυδικῆς (τριφύλλης) καὶ ἄλλων κτηνοτροφικῶν προϊόντων, οὕτως ὥστε νὰ ἐνισχυθῇ καὶ ἡ κτηνοτροφία.

Πλὴν τῶν ἄλλων, προβλέπεται ἡ ἱδρύσις μεγάλου γεωργικοῦ καὶ δενδροκομικοῦ σταθμοῦ εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ Παμίου, πρὸς δημιουργίαν μεγάλου ἀριθμοῦ φυτωρίων καρποφόρων δένδρων καὶ πρὸς δημιουργίαν νέων καλλιεργειῶν καὶ βελτιώσεων τῶν ὑπαρχουσῶν.

Ο Δρ ΣΑΧΤ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ

Ὁ μεταδὰς εἰς Ἀγκυραν Διοικητῆς τῆς Γερμανικῆς Τραπεζῆς καὶ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Γερμανίας δόκτωρ Σάχτ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Τούρκου Πρωθυπουργοῦ κ. Ἰσμέτ Ἰνονού καὶ πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας, ἐπεσκέψθη τὰ Τραπεζικὰ ἱδρύματα καὶ συνμίλησε μετὰ τῶν ἰδυνόντων οἰκονομικῶν κύκλων, διὰ ζητήματα ἐνδιαφέροντα τὰς δύο χώρας.

ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἐδμοσιεύθη νόμος διὰ τοῦ ὁποῖου ὀρίζεται, ὅτι ὁ διοικητῆς ἡ ὑποδιοικητῆς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὀνομαζόμενος ὑπουργὸς, θεωρεῖται ἐπὶ ἀδείᾳ δικαιούμενος μόνον τῶν ἀποδοχῶν του ἐν γένει ὡς διοικητοῦ ἡ ὑποδιοικητοῦ. Ἐπίσης ἐδμοσιεύθη νόμος, διὰ τοῦ ὁποῖου τροποιοιοῦνται καὶ συμπληροῦνται αἱ περὶ ἐκκαθαρίσεως τραπεζῶν διατάξεις.

Στοματὰ αποτελεσματικῶς τὴν τρι-
χόπτωσιν καὶ τὴν πιτυρίδα...
Ἐπαναφέρει τὰ πᾶν δερμὰ μαλλιά
εἰς τὸ φυσικὸν τοῦς χρομᾶ...
ΓΕΝ. ΠΑΝΤΟΠΡΟΣΑΓΟΣ
Ε. Γ. ΠΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Τηλ. 24742 - Σοφοκλέους 10

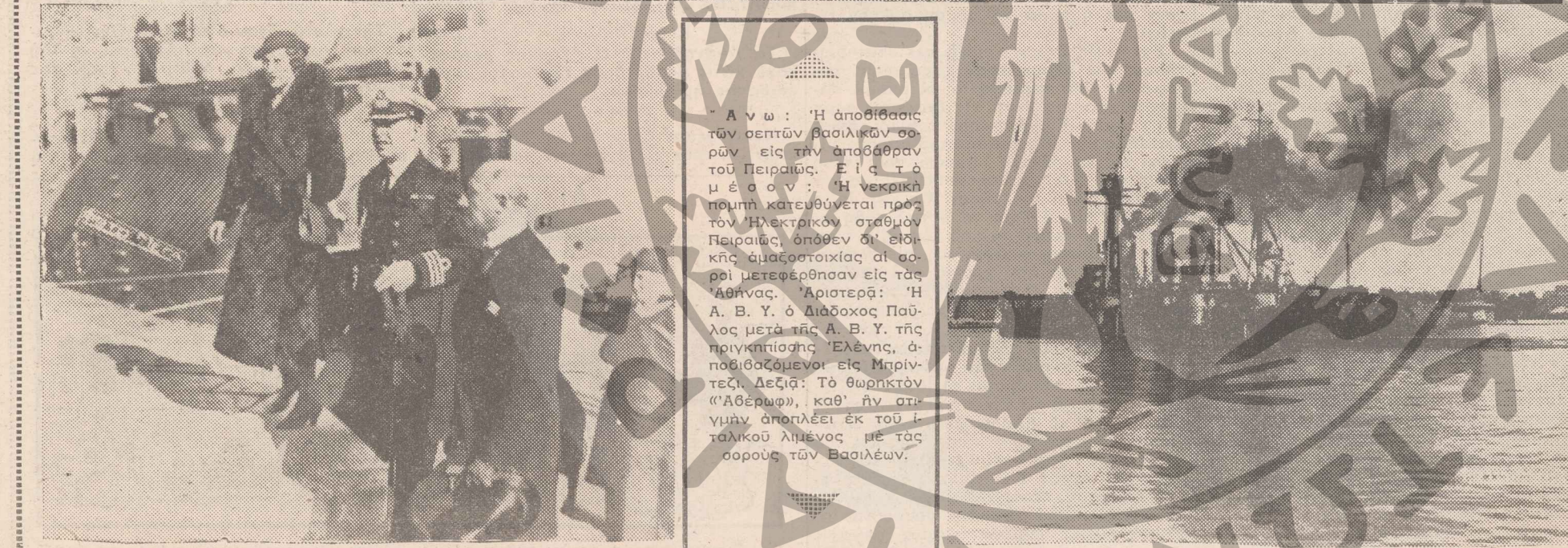
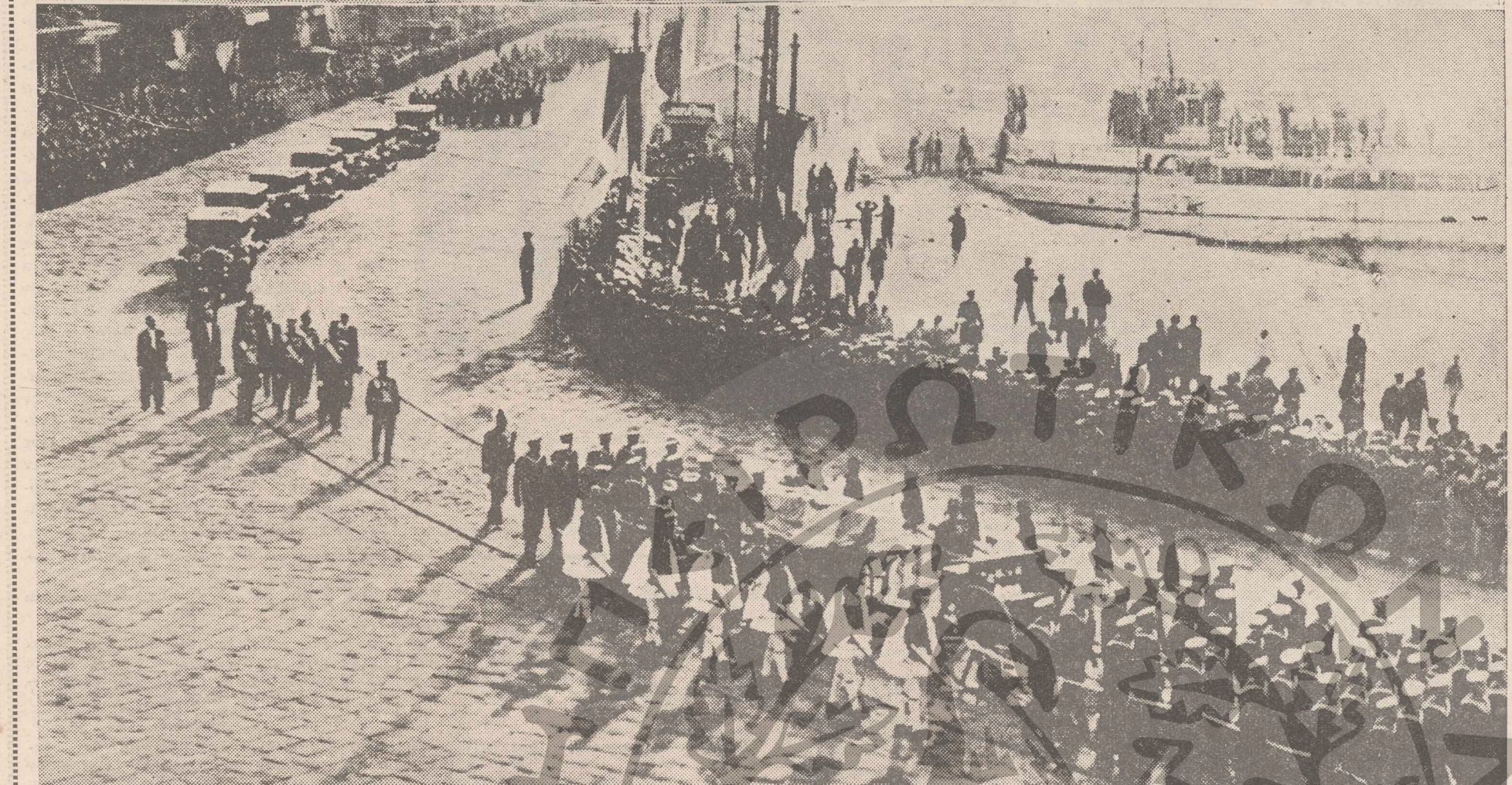
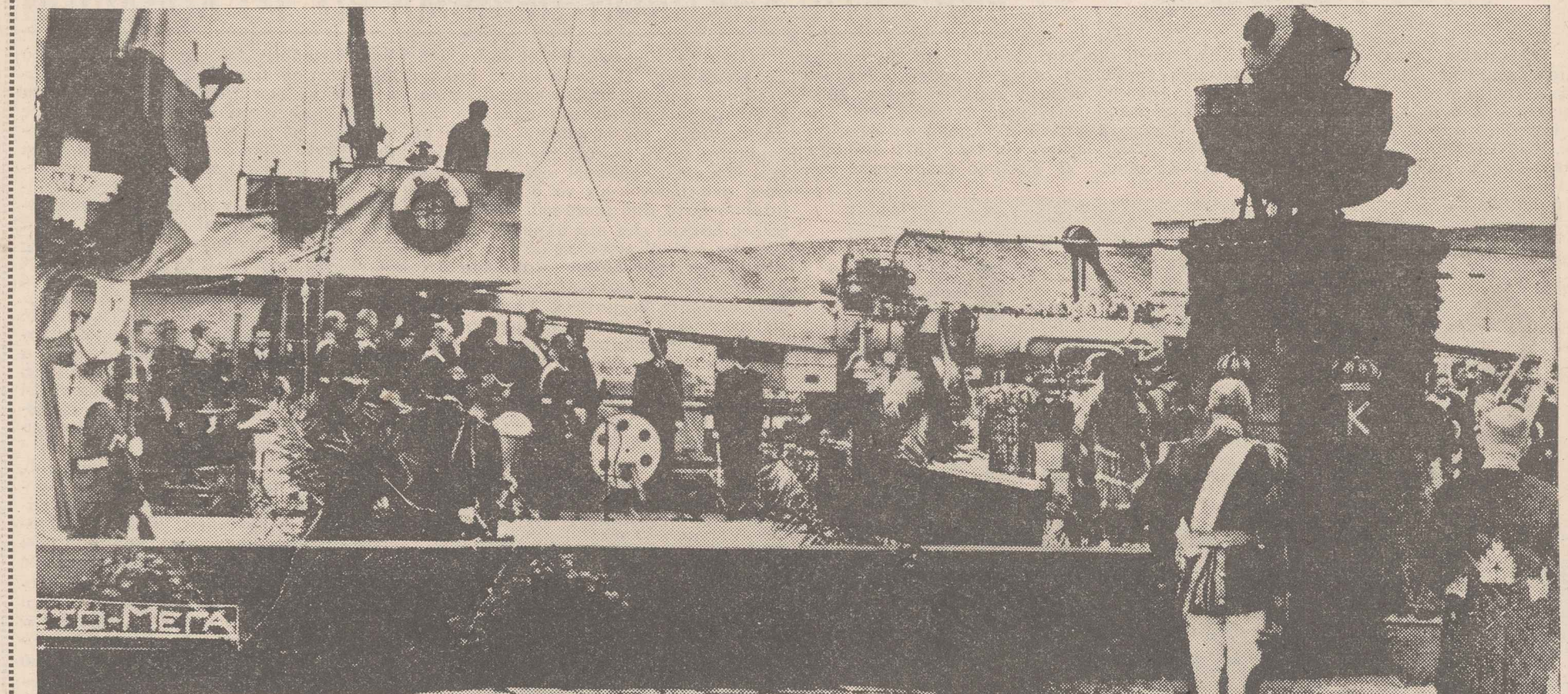
ΣΚΑΛΟΣ ΕΡΜΟΥ 29

Ὅτι νέον
σὲ μάλλινο
εὐρωπαϊκό

29 ΕΡΜΟΥ ΣΚΑΛΟΣ

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Η ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΣΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἀ ν ῶ : Ἡ ἀποφάσις τῶν ἀσπιδίων βασιλευσῶν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Πειραιῶς. Εἰς τὸ μέσον : Ἡ νεκρικὴ πομπὴ κατευθύνεται πρὸς τὸν Ἡλεκτρικὸν σταθμὸν Πειραιῆς ὅπου ἐν δὲ εὐνοῖᾳ ἐκτεταμμένα ἀποφύτοι μετεφέρθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀριστερὰ : Ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἀδόκτος Πούλος μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκίπισσας Ἑλένης, ἀποβάσαντες εἰς Μορίν-τεκν. Δεξιὰ : Τὸ θεωρητικὸν «Ἰάκωβον», κατ' ἴν. σπ. γινῶν ἀποπέσει ἐκ τοῦ ἰ. τάνικου λιμένος μετὰ τὰς σορούς τῶν Βασιλέων.

ΠΕΡΠΑΤΟΥΝ ΣΕ ΑΝΑΜΕΝΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

ΕΝΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ταν ὁ φακίρης εἰσηλθεν εἰς τὴν πυρὰν, καὶ ἐπιφάνεια αὐτῆς παρουσίαζε θερμότητα 450 βαθμῶν κελσίου καὶ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς ἔφθανε τοὺς 1400 βαθμοὺς. Σχετικῶς ἄς ληθῇ ὅτι ὅψιν δτι τὸ χάλυψ λιώνει εἰς τοὺς 1371 βαθμοὺς Κελσίου. Ὁ φακίρης ἐπερπάτησε ἡλ

Τέλος ὅλα εἶνε ἔτοιμα: Ἡ ἑορτὴ μπο-
ρεῖ νὰ ἀρχίσῃ. Ὁ μάγος μὲ τὰ μαλλί-
στολισμένα μὲ λουλουδιὰ καὶ φύλλα κο-
μ' ἕνα μαγικὸ περιδέραιο γύρω στὸ λα-
μὸ πλησιάζει τὸν λάκκο καὶ ἀνάβει μὲ
ἐπισημητότητα τὴ φωτιά, τὴν ὁποία τρεῖς
νέοι ἱθαγενεῖς, σοφῶροι καὶ μὲ ἐπίσημο

δύσμη διαφόρων αρωματικών χόρτων πα-
ρίχνονται σε μεγάλους σθόλους από μια
κρυά στην φωτιά, ή όποια έχει φθάσει
στην μεγαλύτερη έντασί της, ό μάγο
προχωρεί με μία κοντή φούστα από χόρ-
τα μονάχα γύρω από τη μέση, όπως κα-
ν οι άλλοι άνδρες και αρχίζει νά περπα-
τάει.

τανεύα τον άνθρωπον τον ακολουθεῖ παύσας τὰς τὸ τραγοῦδιον καὶ χυτῶντας τὴν ἱερὰν κληρίαν τὴν φωτίαν. Καὶ ἀφ' οὗ ἐκείνη σκῆσις ὅλη ἡ λιτανεὶα τῆς φωτίαι, ὁ μάγος ὁ μόνος ἐξαπατημένος, στέκεται ἀκίνητος ἐπὶ ἀρκτητῇ ὥρᾳ ἐκλιπὴ τῆς φωτίαι τὸν ἐξαναδίδει δυνάμει καὶ τὸν ἀπαλάσσει ἀπὸ τῶν ὁλόν τὸν ρύπον τῆς ἁμαρτίας, καὶ καὶ τότε γιὰ νὰ μείνῃ ὁ μόνος καὶ τὸ «πνεῦμα τῆς φωτίαι» ἐξαφανίζεται στὸ δάσος.

Τότε τὰ τραγοῦδια ἐναρμόζουσιν. Ὁ γυναικεὶς ἐγείσθαι στοὺς ἄνδρες τὰ πνεύματα τὰ τὸ Μάδα ποὺ ἀρπίζει καὶ ἀρχαῖς σὺν οἱ ἐξωφωρεντικοὶ χοροὶ.

Τότε ο Πίτα, ο σπιτονοικοκύρης μου, ήρθε να με προσαλέψω νὰ τὸν ἀκολούθησω ἔπειτα στὴν πυρὰ. Φυσικά, διտτήζω. Ἀλλὰ οἱ ἰθαγενεῖς γύρω με κτετίζουν καὶ μουρμουροῦν δὶ' ἑλλειψὶν θάρρους καὶ ἐμπιστοσύνης. Τότε οἱ Πίτα μου ἔλθουν τὰ σανάδια, με πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ κλείνοντας τὰ μάτια, με τεντώνει τὰ νεύρα, τὸν ἀκολουθεῖται με μὴ συκίνησι πού με ἔπνιγε. Οἱ ἰθαγενεῖς παρακολουθοῦσαν ἔρριξαν κραυγὴς ῥᾶς καὶ ἐνθουσιασμόν καὶ οἱ γυναικὲς κτύπησαν τὰ χέρια τους με μὴ ἀτέλει τη μανία.

Μιά γυναίκα, μιὰ λευκή γυναίκα έβλε-
παίε έπάνω στην ιερή πυρά: Περάπια-
σαν ός όνειρο και διάσχισα όλη την πε-
ρά χωρίς νά αισθανθώ, παρεκτός άπό
μιὰ μεγάλη ζέση, κανένα πόνο, και
μίαν ένόχλησι. "Όταν βγήκα και κάθισα
στη θέσι μου, τὰ πόδια μου ήσαν ανέπι-
φα και δροσερά όπως πρώτα!». »

Ἡ ἄνω παραιογραφμένη σκηνή ὅπου ὁ πῦρ καὶ τὸ πῆλμα τοῦ Κούντα Μπούδς καὶ τῶν Βουλγάρων γυναικῶν, ἀποτελοῦν διάφορες ἐκδηλώσεις τοῦ φαινομένου τῆς ἀκατίας, μυστηριώδους ἐκδηλώσεως τῶν ψυχικῶν δυνάμεων τῆν ὅσαιν ἡ πόσιμη— ὅπως καὶ τὰ πλείστα θαυματούργα φαινόμενα ποὺ ἀνάγονται στὴ ψυχὴ— δὲν μπόρεσε νὰ ἐξηγήσῃ καμμία. Γνωστὰ παραδείγματα αὐτῆς εἶναι κατὰ τὸ παρελθόν «οἱ τρεῖς παῖδες τῆς καμινῆς» τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ἡ ἄλλη κατώτιστη ποὺ Περιεργὸν ποὺ περιγράφει ἐν ἐκτάσει ὁ Λουκιανός.

Ἡ τελετὴ τῆς ἱερᾶς ἀκαΐας : Οἱ Ἰνδοὶ πολεμιστὰὶ ἑτοῖμοι νὰ περπατήσουν εἰς τὴν πυράν

νου και η Εκθεσις αυτή, η οποία περιγράφει λεπτομερώς την προετοιμασίαν των πειραμάτων και την εκτέλεσιν αὐτῶν, θεσθαίει τὴν γνησιότητα τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἀνεξήγητης αὐτῆς δυνάμεως, τὴν ὅποιαν κατέχουν ὄχι μόνον τώρα, ἀλλὰ ἀπὸ αἰῶνος, ὡς φαίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ—δηλ. ὅτι μόνον ἱερεῖς καὶ φακίροι—καὶ γυναῖκες, ὅπως συμβαίνει ἐν τῇ ἐποπῇ τῇ τελευταίᾳ τοῦ γίνεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης στο χωριὸν Βουλγὰρι τῆς Βουλγαρίας.

κάμπορα δευτερόλεπτα σ' αὐτὴ τῇ φο-
βερῇ θερμότητι πᾶνω ὅτι ἡ σφῶμα τῶν
ἀναμνην ἔχουν καὶ ἀνὰ ἑαυτοὺς χωρὶς
νὰ πᾶσι ἀπελπίτως τίποτε. Οἱ παρόντες
ἱατροί, οἱ ὅποιοι ἐξήρισαν ἡ πόδια τῶν
μυλῶς θύληκε πᾶν τὴν πυρὰ καὶ μετὰ μι-
αν ὥραν ἐπιτοποποίησαν κατὰ πρῶτον μὲν
λόγον, ὅτι ἡ θερμοκρασία τοὺς ἑοὶ κατὰ
τὴν μικρότερη σπ' ὅ.ι. ἦτο πρὶν πατήνῃ
τὴν πυρὰ πού τὸν εἶχαν πάλι ἐξέτασι,
καὶ ἐκ δευτέρου ὅτι δὲν παρουσίαζε ὅτε
τὴν ἐν ἑαχίτῃ φυσᾶλλαβη καὶ κανένα
ἀπολύτως ἰχθυὸς ἐγκύματος.

ρει μαγικές φράσεις και χτυπά ήρεμα
 μέν έναν κλαδόν δέντρου, τρεις φο-
 ρές το ιερὸν πῦρ. Κατόπιν ἀρχίζει νὰ
 τραγουδᾷ ἕνιν θρησκευτικὸν ὕμνον, τὸν
 ὁποῖον ὅλοι οἱ παριστάμενοι ἐπαναλα-
 βάνουν ἐν χορῶ. Ἐνῶ τὸ τραγοῦδι συ-
 νεχίζεται καὶ ὁ ἀέρας γεμίζει ἀπὸ τὴν

ΜΙΚΡΑ

τοῦρα φαίνοντάς το ἀναγνώσταις ὅτι
 ψυχή— δὲν ὑπόφερε πᾶν ἐξηγήσῃ ἀ-
 μύχη. Γνωστὰ παραδείγματα αὐτῆς εἰ-
 ναι κατὰ τὸ παρελθόν «οἱ τρεῖς παῖδες ἐ-
 καμίνω» τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ἡ ὁλο-
 κούτως τοῦ Περιερυνίου ποῦ περιγρᾶ-
 φει ἐν ἐκτάσει ὁ Λουκιανός.

MIKPA - MIKPA

Εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἀμερικανικῆς πολιτείας Ὀχάιο, δίδονται εἰς τοὺς μαθητὰς πρὸς λύσιν σταυρωταὶ λέξεις ἀντὶ ἄλλου προβλήματος.

σίως. Εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου τὰ σιγα
ρέττα εἶνε μονοπώλιον, ἡ κατανάλωσις
τοῦ καπνοῦ ἀνέρχεται εἰς 750 γραμμά
ρια κατ' ἄτομον ἑτησίως.

Διὰ τὴν κατασκευὴν μιᾶς ταινίας ἀ-
πὸ Μίκυ Μάους ἀπαιτοῦνται περίπου
150.000 χαρτονάκια, εἰς ἑκάστον τῶν ὁ-
ποίων εἶνε ζωγραφισμένον ἓνα σχέδιον.

Τὸ δέριμα ἐνὸς ἵπποποτάμου ἔχει κατὰ μέσον ὄρον πάχος πέντε ἑκατοστῶ τοῦ μέτρου.

Τὰ ἀσπασέρ τῆς Ν. Ὑόρκης μεταφέ-
ρουν κατὰ μέσον ὅρον 15 ἑκατομμύρια
ἐπιβάτας ἡμερησίως.

Τὴν νύκτα, ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶνε αἴθρη
 ὅς καὶ χωρὶς φεγγάρη, ἡμπορεῖ νὰ ἰδοῖ
 κανεὶς μὲ γυμνὸν ὀφθαλμὸν περὶ τὰ
 τέσσαρας χιλιάδας ἀστρά.

Κατὰ μέσον ὅρον κάθε Ἀμερικανὸς
καπνίζει τρία χιλιόγραμμα καπνοῦ ἑτη-

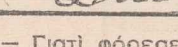
◆◆◆
Οι Ἰάπωνες τρώγουν λουλούδια χρυσανθέμου ὡς σαλάταν καὶ ὡς γλύκισμα

Αί μεγάλα

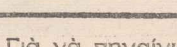
ἐμπνεύσεις

τὸ ἐκτελέσθαι πείραμα:
 « Ἀφοῦ ἐσάκηφ' ἄφροος μήκους 10 πε-
 ριποῦ μέτρων, πλάτους 1 καὶ βάθους 40
 ἑκατοστάων, ἐρρίφθησαν εἰς αὐτὴν δύο
 τόννοι ὕδαν δρύος, ἕνας τόννος προσ-
 αγγίζοντα καὶ μισὸ φάρμακα ὕδατος
 ἔβουον. Ἐπὶ αὐτῶν ἐχύθησαν δύο γαλά-
 τας παραφίνης καὶ τὸ ὅλον ἐκεκράσθη
 μὲ ὡρὸ χερτίων εἰς τὰ ὅποια ἐδόξαμε
 φωτὰ εἰς τὰς 11.30 τὸ πρωί. Μετὰ μισή
 ὥρᾴ ἡ πυρὰ τέσσεσιν στήν καίμενην ταφ-
 ρον εἶχε τὴσιν ἔντασι, ὥστε ἦτο εὐ-
 στήθη ἀπὸ ἀποστάσεως 65 μέτρων. Οἱ

Εἰς τὸ κέντρον τῆς «πλατείας τῶν ἐφορῶν» εἶχε σκαφὴ ἑνὸς θαλάσσιου ὁρθονόμου λάρκου, τὸν ποιοῦν οἱ ἱθαγενεῖς εἶχαν γεμίσει μὲ τὰ ἔλαια ποῦ εἶχαν φέρει οἱ νεοὶ ἀπὸ τὸ δόσας, ἐπάνω δὲ εἶχαν στρωθῇ οἱ μεγάλας πλάκες ἑνὸς μαύρου μαρμαροῦ. Γύρω στὸν «παῖθρον καὶ ἐσκέπαστο αὐτὸν φορβὸν οἱ γυναικεῖς ἐπιτοθετοῦσάν πάνω σὲ μεγάλα φύλλα ἀπανάεν, μικρὰ ψημένα γουρουανάκια, παντὸς εἴδους ψημένα ψάρια, μεγάλα καὶ μικρὰ καθορίρια καὶ πολλὰν εἰδὼν μεγάλους καὶ μικροὺς καρπούς.

— Γιατί φέρεις στην πλάτη
αυτό το σαβίδι με τους τροχούς ;

— Για να πηγαίνω στο σπίτι μου όταν
δεν έχω τα ταχυδρομικά.

— Γιατί φόρεσες στήν πλάτη
αὐτὸ τὸ σανίδι μὲ τοὺς τροχοὺς :

— Για να πηγαίνω στο σπίτι μου όταν
δεν έχω τα τραυματολόγια.

χορεύετε

Ὁ Χορεύετε θεσπονίς
 ὅτι μίά γυναικα, ἡ αὐτή ἡ ἐρώτις
 δίδεται προφορικῶς. Συνήθως ἡ ἀπάν-
 τισ αὐτῇ—καταρατικὴ πάντοτε—εἶναι ἐν
 καυόμελῳ καὶ μίᾳ ἐγκατάλειψι σπὴν ἀν-
 καλῶς ὡς. Ὅλες οἱ θεσπονίδες
 καὶ ὅλες οἱ κυρίες τῆς γῆς χορεύ-
 ουν. Κάθε γυναικα εἶναι γὰρ χορεύ-
 ουντικὴ ἰδιότητα. Δὲν εἶναι μίᾳ χο-
 ρῶς τὸ ἴδιον καὶ μὲ τὸς ἄνδρες.
 Γι' αὐτὸ καὶ τοὺς ἄνδρες χο-
 ροὺς οἱ καθάλιεροι εἶναι λίγοι, οἱ
 γὰρ πολλὰς καὶ ἕνα αὐρὸ ἄλλοι, οἱ ντά-
 κη κύριοι, ποὺ ζέρουσι νὰ μιλῶσιν, νὰ
 φλεπάρουν καὶ νὰ φορεσθῶσιν, νὰ
 φρακο τοὺς, δὲν ζέρουσι κομψὰ τὸ
 βῆματα ὑπὸ τοὺς ἴκους τῆς ὀρχήτρας.
 Καὶ ὅμως ὁ χορὸς εἶναι μίᾳ ἀνάγκη
 ἐμφυτὸν στὸν ἄνθρωπον, ἕνα πράγμα ποὺ
 νὰ αὐρὸ ἐπιθυμῶς, ὅπως θέλετε— ἐ-
 προθέσεις καί... συναισθήματα.
 Καὶ ὅς ἀρχίσωσι ἀπὸ τοὺς ἀγρίους. Τὶ
 ἄλλο ἐκφράζει ὁ ἀτίθασμος καὶ ἐξωμε-
 νικός χορὸς τοὺς παρὲ ἕνα ἀγρίον ἐν-
 θουσιασμόν σὲ περιπτώσεις ποὺ πο-
 με ἀπὸ τὰ καλὸ γένειον.

και ναι το χαρακτηριση και
Και εσονται οι πολεις, εις χορευτην
μετα τον πολιο, ακολουθουσι μι
πολιος παραστροφης για την αν
ποπτικα. Και τα ποδια αναλαμβανουσ
εκβαρουν τις σκεψεις του περιεχο
νου της κεφαλής. 'Ετσι εχομε το
λεστον, που ερχεται περιτριμμένο
τι τ'εχεις γινάν, μη το εδωκενικμεν
πρωθως οι μοικαι της ανηλνυ.
Ρυθμος... αρημος. Απ'ε κρστην ο
γινυν βοιζει το σμυταν, νομίζει καν
ωι ακουει θουοον θραουμει κανε
ανθρωπων και βλεπει τα ποδια των
ανθρωπων να κινουνται κατα τροπον
προκαλουτα θλιβερας σκεψεις για το
μελλον της ανθρωπότητος...
Συζητων ομως ο κομος προεδρ
ει... Ο θουοος κυριαχει ως το σμυταν,
μαζω με την ταχυτητα, Εινε η εποχή
του αεροπλανομοτου, Και η εποχή
ανθρωπων αναλαμβανουσ
την καινούργια εκβαρσι της δωσου
Εινε ο «λακτέας» η εποχή

Εκράζοντες διά κλαυθμούς. Ας περάσουν
αυτοί, ας περάσουν οι δολίχες χορούς, που
πτες για νά τους, να μην μεμνημένοι ακατάλη-
πτες χορευτικές σπουδές, στάς ά-
πασαχολούν έδώ και αρκετά χρόνια γά
πόδια της ανθρωπότητας.

Το βάλς, που είχε και βλέπει και τώ-
ρα άληπνές δόξες, μήπως δεν εκφρά-
ζει με τόσο ελαφρύ, μήπως δεν εκφρά-
στροβιλοποιεί του τους άρμευς πόδας
τών ρυθμικών ανθρώπων της περασ-
μένης εποχής, που έπρεπε να κολι-
σούν, να χαισθούν, να έπρεπε να κολι-
σούν στενά, το άντικείμενο των επιθυ-
μιών των, έως ότου, τοακίμενο των επιθυ-
μιών ποιο φάσμον εις το ποητόν τέρμα;

Έπειτα περνούμε εις το ποητόν τέρμα;
ακούοι γίνεται πιά πεζός, άλλ... Ο κό-
λλυγος διά περιφοράς του βάλς διάζεται.
Ήλκει νάρθη γρηγορώτερα και πιά διά-
πλά, μέσα στο σκοπό του. Βάλς και
πιά, μέσα στο σκοπό του. Γι' αυτό το βάλς
πεται και πάλυ διά ευχεντικές φινυρδες
στην άγκυλιά του για να τής δώρη να
καταλάβη το σκοπό του βάλματος.
Επ'ακολουθεί περπάτο
του...

ἔπειθε ἀνὰ ὅλα ἡμεῖς, ὁ χορός
 ἔπειθε τὴν εὐκάρια ἐν παρακολούθη-
 σιν καὶ ἐν αὐτῇ θαύμασια θεώματι :
 οὕτως τὴν παννύχιον κύριον π. χ. ποὺ χα-
 ρὴν εἰς τὸν κοινωθέντα ὁσπεριεὶ
 εἰς μεγάλη τέχνην τὰ πόδια του ἐνῶ
 κεφαλαίον του δὲν, ἔχει τίποτα καὶ ἁ-
 νασταυροῦς, τὸν προκρίοντος γιὰ τίς
 εἰς μέ τοις τελευταίοντα χωρετικῶν ποῦ
 κατ' εὐθείαν τὸν πατορικὸν χωρετικὸν ὄν-
 τισ τὴν εὐκάρια ὅπου ἐν τῇ κρηματο-
 νομικίᾳ καὶ φροσὴν τὸν υπαρημέρικον
 τοῦ κοουστουμὶ καὶ τοὺς εὐροδυνα-
 μικοὺς ὅπου ἐν εἰσόδῳ τὸν λαϊκὸν
 ἀσκατικόον ὅπου κατὰ τὴν με-
 χηρικὴν τὴν τρίτην ποιοτικὴν με-
 ῶθενος ῥωμτικὴν καὶ θε-
 καρίωυ καὶ... κάλυν. Ἀκούει
 ἀποτελεῖ τὴν μοναχικὴν ἀπόλυτον
 δουλικὴν, ποῦ ἐγκαταλείπουν
 εἰς τὴν ἡμέραν ποῦ ἐγκαταλείπουν
 εἰς πρὸς τὰ ὑπόστασις ἐξόδου καὶ
 ὅπου ἀναμένει τὴν χοροδιδασκα-
 λείαν

Ακολουθεί το ταγκό. Ο χορευτής θέλει να έκφρασει τους δυνατούς πάθους ρέσει ο ρωμαντισμού του. Δεν του άμ- με βήματα άργά, αλλά σταθερά χορεύ- ουν, όχι μόνο τα πόδια, αλλά και τα χέ- ρια. Σε ώριμμένες φηγούρες σφίγγει τη τόνιμη την άπωθει-άς μη ξεχνώντας το άπάκιο ταγκό-κατόπιν την ξαναφέρει ψυχολογίας τις ετοιμής που δεν έζει τη βέλει, ή, αν προτιμάει, που έζει πολύ καλά τι θέλει... Αίσθημα, αλλά και άπώ- ιερο σκοποί.... Το ταγκό θά μπορούσε

Ο χορ-
v' αλλά-
δεν όφει-
ται ή σφ-
λουφά ή
πρώτη νυν-
μέντοι ή
γάμος κα-
ρός έιναι ο
ρόν του Ηο-
νά, καταρ-
χορός έιναι
ώστε κι αυ-
ναγκη, κάπο
άλλα έιναι οι
(Είκοινοναό

Εξάδελφός
μου γίνεται αιτία πολλών φθόρων
και ή ζωή μας. Ποιοι γάμοι
εννοήσις των ποδιών και ακο-
ρηματικά. 'Ο χορός είναι ή
πρώτη ραντεβού, ο πρώτος
το πρώτο ... διαζύγιο. 'Ο χο-
ρός, για τον έρωτα, πολύ συ-
νοχή των πρώτων. Τέλος ο
πολύ πολύ μέσα στη ζωή,
τι ή γη αισθάνεται την α-
σέπωση, ή κορεσμένη. Τι
ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ
ποιος του κ. Μ.χ. Γάλλια)

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΓΑΜΟΣ

ΤΗΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΓΑΛΛΙΔΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΚΟΛΕΤΤ

Τα μοντέρνα κορίτσια απολαμβάνουν μιάς μεγάλης ανεξαρτησίας που οι προγενέστερες γυναίκες ούτε μπορούσαν καν να φαντασθούν.

Αν και τελευταίως παρατηρείται κάποια τάση να περιορισθῇ λίγο ἡ ἐλευθερία αὐτῆ, εἶναι βέβαιον ὅτι τὰ νέα κορίτσια θὰ ἐξακολουθοῦν ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀκόμα (καὶ πιθανώτατα πάντοτε) νὰ ἀποφασίσουν μόνες τους γιὰ τὶς διακεκοσμένες, γιὰ τὶς τουαλέττες τους καὶ γιὰ τὰ χίλια-δύο προβλήματα πού ἐνδιαφέρουν τὸ νεανικὸ τους μυαλό.

Φυσικὰ δὲν πρόκειται γιὰ τὶς δευτερεύουσες αὐτὲς περιπτώσεις... Ἐκεῖ πού οἱ γονεῖς προσπαθοῦν ν' ἀποκτήσουν λίγη ἀπ' τὴν χαμένη ἐξουσία τους εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ γάμου.

Ἀπεδείχθη πράγματι ὅτι πολλοὶ γάμοι πού ἐγίναν ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ ἀντιρρήσεις τῶν γονέων, κατέληξαν γρήγορα σὲ πλήρη ἀποτυχία.

Τὰ νέα κορίτσια διαλέγουν τὸν οὐζυγὸν τους πολὺ εὐκόλα καὶ χωρὶς καμμία προηγουμένη σκέψιν. Βασίζονται στὴν ἐντύπωσιν τῆς πρώτης στιγμῆς. «Μοῦ ἀρέσει!» αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπλουστάτη δικαιολογία στὴν ὁποίαν στηρίζεται ἡ ἐκλογὴ τους. Δὲν ξέρουν τὴν ζωὴ. Πῶς ἀποροῦν νὰ καταλάβουν τὸν ἐνγύστη, τὸν προκοιτῆρα, τὸν ἀποτυχημένον ὅταν βλέπουν μπροστὰ τους ἕνα νέον κοιμητὸν καὶ λεπτὸν πολὺ παριστάνει τὸν ἐρωτευμένο, μιμνήμενος θαυμάσια τὸν Γκάρυ Κούπερ; Καὶ μέσα στὸν ἐνθουσιασμό τους πιστεύουν, ὅτι τὸ αἶσθημά τους εἶναι δικαιολογημένον καὶ ὀριστικόν.

Εἶναι τόσο ἐντονὴ ἡ πρώτη ἀγάπη καὶ τόσο ἐντονὲς οἱ ψευδοαισθήσεις στὰ ἀπερίσκεπτα νεῖδα πού δὲν μπορεῖ νὰ τὶς κατηγόρησιν κανεὶς. Ὁσον ὅμως κι' ἂν ἐλαττώνωνται οἱ εὐθύνες τους μ' αὐτὸ, δὲν παύουν τὰ κορίτσια πού γελοιοποιῶνται στὴς ἐλπίδες των, νὰ εἶναι θύματα τῆς κακῆς ἐκλογῆς των. Καὶ ἡ ἀπογοήτευσίς τους εἶναι ἀκόμη πενιέ

μεγάλῃ ὅσον πενιὸ αὐθόρμητοι ἦσαν ἡ ἀγάπη τους. Χωρὶς νὰ μεροληπτῇ κανεὶς θάπρεπε νὰ εὐχρηθῇ ὅπως τὰ κορίτσια συμβουλευόμενα πάντοτε τοὺς γονεῖς των στὸ ζήτημα αὐτό. Ἡ πείρα πού ἔχουν ἀποκτήσει στὸ διάστημα τῶν χρόνων, ἡ στοργὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πού αἰσθάνονται γιὰ τὰ παιδιὰ τους, οἱ συμβουλές τους τοῦ θὰ εἶναι ἀππληγμένες ἀπὸ τοὺς ἐνθουσιασμούς τῆς νεότητος καὶ συνεπῶς θὰ εἶναι λογικῆς, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ὠφελήσουν τὰ κορίτσια πού πρόκειται νὰ παντρευθοῦν.

«Ὁ! ξέρω καλὰ τὶς συνθηθιμένες ἀντιρρήσεις τῶν κοριταῶν.

«Οἱ γονεῖς δὲν ἀντισταθμίζονται τὴν ζωὴν, ὅπως ἐγὼ, δὲν βλέπουν τὰ πράγματα μὲ τὸν ἴδιον τρόπον πού τὰ βλέπεις ἐγὼ, καὶ πολλὰς φορὲς ἐκεῖνον πού ἀρέσει σ' αὐτοὺς δὲν μ' ἀρέσει καθόλου ἐμένα. Ὅταν οἱ γυναικες μας εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετες, τί ὠφέλειά νὰ τοὺς συμβουλευθῶ!»

Τὸ νέο κορίτσι πού μιλεῖ ἔχει ἔκχαθ' ὅτι 95 τοὶς ἑκατὸν ἡ δικὴ τῆς γνῶμη εἶναι λαθαρμένη· ἀφοῦ δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ καυχῆθῇ ὅτι ἡ πείρα καὶ ἡ λογικὴ τῶν γονέων τῆς εἶναι κατώτερη ἀπὸ τὴν δικὴν τῆς. Ἐκεῖ ὑποκρίνεται καὶ ἀπέναντι τοῦ ἐαυτοῦ τῆς καὶ ἀπέναντι τῶν γονέων τῆς νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐπιχειρήματά των μὲ καλὴ πίστιν καὶ μεγάλη προσοχὴ χωρὶς νὰ ἐπιμένῃ στὰ πεισιματά τῆς.

Μ' αὐτὸ δὲν θέλω νὰ πῶ ὅτι πρέπει νὰ ὑποταχθῇ τυφλὰ στὴν πατρικὴ καὶ τὴν μητρικὴ θέλησιν· ὁ καιρὸς τῆς παθητικῆς ὑποταγῆς, στοὺς γονεῖς χωρὶς διαμαρτυρία πέρασε πρὸ πολλοῦ. Ἡ ἐκλογὴ τῆς δὲν θὰ προσέχεται μόνον ἀπὸ τὴν ἀπερίσκεπτη καὶ παιδαίστικη καὶ ἐπικίδνουνη ἐπιθυμία ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς.

COLETTE

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Η ΝΕΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΚΗΝΗ ΠΟΥ ΙΔΡΥΕΙ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΑΛΙΚΗΣ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΗ Ο Κ. ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

ΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥ

Στὴ προσπάθεια πού καταβάλλεται τελευταίως καὶ στὰς συζητήσεις πού γίνονται, γιὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς θεατρικῆς ἐκτέλεσιν στὴν Ἑλλάδα, ἔρχεται νὰ προσέσῃ τὴν πολυτίμητον συμβολὴν τοῦ ἡ ἰδρυοῦ τοῦ «Καὶνούργιου θεάτρου». Εἶνε ἀπὸ εἰδησεις ἐκεῖνος πού ὀχι μόνον δὲν παρέκκλινει ἀπαρατήρητοι, ἀλλὰ ταῦναιον χαροποιῶν καὶ γεμίζουν ἀσιοδοξίαν ὅλους ὅσους πονοῦν καὶ ἐνδιαφέρονται ἀληθινὰ γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ θέατρο. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πῶς ἡ ἰδρυοῦ τοῦ Καὶνούργιου θεάτρου, σπινθίοντι ἐναντὶ ἐνδιαφερόντων καὶ ἀξιοσημειωτῶν σταθμῶν στὴν ἱστορία τοῦ θεάτρου μας. Κυρίως, διότι ἐκεῖνος πού ἱδρύσαν τὸ νέον Σύλλογον, ἔθεσαν ὡς βάσιν καὶ πρωταρχικὸν σκοπὸν τὴν ἐξύψωσιν τῆς θεατρικῆς τέχνης, τὴν ἐξυψώσαν τὸν θεάτρου καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ τὰς νοσηρὰς ἐπιδράσεις ἐκεῖνων πού ἀντισταθμίζονται τὸ θεάτρον μόνον γιὰ ἐπιχειρήματα. Εὐτυχίᾳ ἀκόμη εἶνε ὅτι τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τοῦ νέου θεάτρου, ἀνέλαβε ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Σπύρος Μελᾶς, καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ τὸ καλλιτεχνικὸν σὺνολον Ἀλίκης - Μουσούρης - Νέζερ. Τὴν ἐφορεῖαν ἀκόμη τὸ θεάτρον ἀνέλαβον διακεκριμένοι Ἕλληνες καλλιτέχναι, οἱ κ. κ. Γ. Φτέρης, Δ. Μπόρης, Γ. Θεοτοκάς, Κ. Δημαρᾶς, Α. Πετοῦλης, Π. Χάρης, Γ. Κατσιμπαλῆς, Α. Καραντώνης, Δ. Ἰωαννινοπούλου, Ι. Σιδέρης καὶ Ι. Οἰκονομίδης. Τὴν σκηνογραφίαν τῶν ἔργων πού θὰ παιχθοῦν στὸ «Καὶνούργιον θεάτρον» ἀνέλαβε μονίμως ὁ ζωγράφος κ. Γ. Γουναρόπουλος, ἐνῶ ὁ συνάδελφος κ. Ν. Γιοκαρίνης ἐρχεται νὰ προσθέσῃ, ὡς γενικός γραμματεὺς, τὴν πλῆθυνον συμβολῶν του, εἰς τὸ ἔργον τοῦ «Καὶνούργιου θεάτρου».

Οι κ. κ. Νέζερ, Μουσούρης, Σπύρος Μελᾶς καὶ ἡ Ἀλίκη, οἱ πρωτεργαταὶ τοῦ «Καὶνούργιου θεάτρου».

Ὁν κι' ἐγὼ ἐμὸς ἔκχαθ' ὅτι ἱδρύθη-εἶνε ἡ ἀνάγκη καὶ ἄλλα θέατρα νὰ λάβουν τὴν ὁδὸν τῆς ἐξυγιάνσεως, τὰ θέατρα ἐκεῖνα πού κατ' ἀνάγκην μένουν ἐξῶ ἀπὸ τὴν προσπάθειαν τοῦ «Βασιλικοῦ θεάτρου». Ἐκεῖνος πού χωρίζει τὸ ἐλεύθερον θεάτρον ἀπὸ τὸ «Βασιλικόν», εἶνε ὅτι τὸ «Βασιλικόν» ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἀποστολήν, εἶνε ὑποχρεωμένον νὰ ἐκρ

θὰ ἀποδώσῃ. Θὰ ἀποδώσῃ ὅπως ἐκεῖνος τὸ φαντάζεται, καὶ ὅπως ἐκεῖνος προεβλέπεται γι' αὐτό.

Ἐνα ἀπὸ τὰ μεγάλα ἀγαθὰ, μᾶς λέγει τοῦ «Ἑθνικοῦ θεάτρου»-γιὰ τὸ ὅποι

γὰν προσήλωι στὸ κλασσικὸν ρεπερτόριο, καὶ διὰ τοῦτο μέγα μέρος τῆς θεατρικῆς κινήσεως, δὲν ἀντιπροσωπεύεται στὴν προσπάθειά του. Αὐτὴ ἡ κίνησις ἀποτελεῖ τὴν περιοχὴ τῆς δράσεως τοῦ ἐλευθέρου θεάτρου. Μὲ τὴν πρώτην ματιὰ ἀντισταθμίζονται κανεῖς, ὅτι αὐτὸ τὸ θέατρο ὑποφέρει. Καὶ εἶνε αὐτὸ φυσικὸν ἐφ' ὅσον παρουσιάζει ἀμεση ἐξάρτησι ἀπὸ τὸ πολὺ κοινόν.

Ἐκὼ τὴν ἐμμονὴν ἰδέαν τῆς ἀντιδράσεως, ἐναντίον αὐτῆς τῆς καταστάσεως πού ἔρχεται νὰ ἐκδηλωθῇ ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, καὶ πού δὲν ἐπαναπαύεται οὔτε μὲ τὴν ἰδρυοῦ καὶ τὴν ἐπιτυχία τοῦ «Βασιλικοῦ θεάτρου». Καὶ ὁ ἀξίολογος σύλλογος πού ἱδρύθη τελευταία ἀπὸ ἔγκριτα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, νὰ ἐργασθῇ γιὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς θεατρικῆς καὶ δραματικῆς τέχνης στὴν Ἑλλάδα, ὑποθέτω πῶς γι' αὐτὸ ἀπυθύνθη σὲ μένα. Καὶ μοῦ ἀνέθηκε αὐτὴν τὴν ἐντολήν - γιὰτὶ περὶ ἐντολῆς πρόκειται - ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἱστορίας τῆς πολυχρόνου αὐτῆς τῆς δράσεως. Ὁρῶντάς, δὲ ἐδιόλεξε καὶ τὸ συγκρότημα τοῦ Μουσούρη καὶ τοῦ Νέζερ, γιὰ νὰ δοθῇ τὸ σύνθημα μίας νέας προσπάθειας γιὰ τὴν ἐξυγιάνωσιν τοῦ θεάτρου, ἐπειδὴ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ νεωρότερα καὶ τὰ μάλιστ' ἀδιόφορα συγκροτήματα πρὸς.

Ἐπειτα συνέτεινε πολλὴν ὁ αὐτὸ καὶ τὸ σκετικὸν μικρὸν θέατρον πού διαθέτει. Καὶ ἐκὼ ἐξηγήσας ἄλλοι τι σημασία ἐκεῖ ὁ περιορισμὸς τῶν δαπανῶν ἀπὸ ἀπόψεως καλλιτεχνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἀπέναντι τοῦ μεγάλου κοινού.

Τὸ θέατρον μᾶς ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ ψυχῆς πρὸ πάντων, ἀπὸ στοργῆς, ἀπὸ ἀγάπης, ἀπὸ ἀπόδοσιν τοῦ καλοῦ καὶ ἀπὸ νοικοκυρεῖα ἐπίσης. Τὸ ἐμβλημα μουεῖνε ἐργασία. Οὐδέποτε ἡ ἐργασία εἶνε ἀρκετὴ ὅταν πρόκειται γιὰ οἰονόμησι πρᾶγμα, πρὸ πάντων ὅμως γιὰ τέχνην.

Τὸ «Καὶνούργιον θεάτρον» θὰ ἐγκαίνιασιν τὰς παραστάσεις του, περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς μὲ τὸ ἀριστοτεχνικὸν τοῦ Τολστόϊ «Τὸ Κράτος τοῦ Ζοφου», τοῦ ὁποῦ ἐτελείωσε ἤδη ἡ διδασκαλία καὶ κατασκευάζονται τὰ νέα σκηνικά καὶ τὰ ἐνδύματα. Μετὰ τὸ «Κράτος τοῦ Ζοφου» θὰ παιχθῇ ἡ «Ἀγία Ἰωάννα» τοῦ Μπερνάρ Σω.

Σ-αλῆς

Ἡ Μουσικὴ μας κίνησις==

Αἱ συναυλίαι τῆς ἐβδομάδος

Ρεσιτάλ Οὐνίνσκου-Συμφωνικῆς

Ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ μουσικότης εἶνε κυρίως τὰ δύο προσώπων τοῦ Οὐνίνσκου, πού τὸν κατατάσσουσιν στὴν σειρά τῶν μεγαλειότερων ἀνταγωνιστῶν τῆς ἐποχῆς μας, ὅπως ἀλλοῦστε μᾶς τὸ ἀπέδειξε στὸ προχθεσινὸν Ρεσιτάλ του.

Ὁ νεαρὸς αὐτὸς Ρώσος πιανίστας, πού ἀπ' τὴν πρώτην του ἐμφάνισιν στὴν Α' Συμφωνικῇ, κατέκτησε τὸ ἀκροατήριόν του, στάθηκε καὶ πάλι θριαμβευτῆς, στὴν προχθεσινὴ Συναυλία του. Σ' ἕνα ἐκλεκτὸ ὅσο καὶ δύσκολον πρόγραμμα ὁ κ. Οὐνίνσκου κατόρθωσε νὰ ὑπερηγήσῃ ὅλες τὶς δυσκολίας πού συνάντησε καὶ νὰ μᾶς φανερωθῇ ἕνας σπουδαῖος ἐνθουσιάζων καὶ συγχρόνως ἕνας θαυρῶν μουσικός. Ὁ δυναμισμός καὶ ἡ ἀπίστευτὴ πολλὰς φορὲς γοργότης τοῦ ρυθμοῦ τοῦ σὲ καταπληθύνον ὅπως στὴν Σπουδὴ πᾶν δίσκος Ἑλίαςσον τοῦ Σοπέν.

Ἀληθῆς, πόσο ξεχωριστὴ ἀνωτερότητα μᾶς ἐβίβει μὲ τὴν Γοκκάτα εἰς ντὸ μείζον τοῦ Μπαχ, μᾶς πραγματικὴ θεία πᾶλη! ὁ ἐνθουσιάζων μὲ τὸν μουσικὸ καὶ σὲ τέλος νικητὰ καὶ οἱ δύο.

Καὶ ὑστερα, πόση ἐσωτερικότης καὶ παλμὸς στὴ φούγκα καὶ στίς Σονάτες τοῦ Σκαρλάττι.

Στὴ Σονάτᾳ τοῦ Λίστ, μὲ ξεχωριστὴν μεσοστρία ὁ Οὐνίνσκου περνούσε τὶς δυσκολότερες σελίδες, μὲ τὴν ἀξιοθαύμαστην τεχνικὴν του, πού κορυφώθηκε στίς ἀριστουργηματικὰς ἐρμηνείας τοῦ Σο-

πέν, γιὰτὶ πραγματικὰ στὸ πρόσωπό του ἔδραμι κανεὶς τὸν ἰδεώδη ἐρμηνευτὴ τοῦ Σοπέν.

Ὁ κ. Οὐνίνσκου στὸ παζιμὸν του δίνει ὅλο του τὸ εἶναι, καὶ μαζί ἕνα ἀληθινὸν ἀτομισμό, πού λαμπρύνει κάθε του ἐκτέλεσι, ὅπως μᾶς ἔκανε νὰ τὸ νοιώσουμε στὴν «Πολωνέζα» πού εἶνε καὶ τὸ «οὐ ντὲ μπατάιγ», του.

Τὴν Δευτέραν τὸ ἀπόγευμα ἔκανε ἑναρξιν τὸν συνδυασμὸν τῆς ἡ Συμφωνικῆς, μὲ διευθύνει τῆς ὀρχήστρας τὸν κ. Δ. Μητρόπουλον καὶ μὲ σολίστα στὸ πιάνο τὸν κ. Ἀλέξ. Οὐνίνσκου.

Τὸ ἐκλεκτὸ καὶ φιλόμουσο κοινὸ πού γέμισε ἀσφυκτικὰ τὸ θέατρον, παρηκολούθησε μ' ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τὴν ἀφύγν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐκλεκτοῦ προγράμματος τῆς Α' Συμφωνικῆς Συναυλίας.

Ἡ «Μεταξένια σκάλα» εἰσαγωγὴ τοῦ Τζ. Ροσσίνι, ἐκτελέστηκε ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα μας γιὰ πρώτην φορά. Εἶνε ἀπὸ τὰ πρῶτα νεανικά ἔργα τοῦ μεγάλου συνθέτου, γι' αὐτὸ καὶ διακρίνεται ἡ ἀνυψωτὴ ὀρχήστρᾳ πού καταντρεῖ, πολλές φορὲς σὲ ἐξωφρενισμό.

Ἡ εἰσαγωγὴ αὐτὴ πρωτοπαίχτηκε στὴ Βενετία τὸ 1812 μὲ μικρὴ ἐπιτυχία τότε, γι' αὐτὸ καὶ λησμονήθηκε γιὰ πολλὰ χρόνια. Τώρα τελευταία ὅμως τὴν ἔδωκε ἀπὸ τὴν ἀφάνειά της ὁ διάσημος μαέστρος Τσοκακιν, ὁ ὁποῖος καὶ τὴν διέβηκε στίς μεγάλες του συναυλίας. Κί

ΒΙΑ-ΚΥΡ.

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Τὸ ζευγαράκι στὴν ἐξοχὴ

Πεζὰ τρανοῦδια

Ἐκλεκτοὶ στίχοι

Παγὰ λαλέουσα...

ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ

Χρόνια στὸν κάμπον ἔρημον τὸ
(δέντρο τῆς ζωῆς μου
καὶ τὸ κινώπωρον ἀνθίς, ἄνθος
(λευκὸ, μπροστὰ μου
Τί τάχα ἀν' ἀνοιχτὴ μινὰς τῆς σκο-
(τείνης ψυχῆς μου;
Ἄλλοιμον! ἡ ἀρνησιμὸς νὰ εἶναι
(εἶναι βαρεὶά ἡ σκία μου.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΟΓΡΑΦΙΑ

Σκοτεινισμὸς ὁ οὐρανὸς στὸν
(Παρθενῶνα φέρνει...
Τὸ μαῦρον θόλον κάτασπρες κολῶν
(νέες τὸν σπρίζουν,
μέσα στὴν μπόρα ἡ ἀστράπη, ἀ-
(νέερα φῖδα σπέρνει...
Κ' οἱ κερανοὶ τὸν καιρὸν αὐτὸν χω-
(ρίζουν τὸν ἀγγίζον.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΘΟΣ

Παρθενικὸν ζήμερμα στὸ Αἶγαλον
(τὴν γαλήνην,
Ἡ πλῆσις ἡ νεογέννητη πλῆσις
(θεῖον αἶθερα,
ἀπὸ τὰ ὄργια τῆς νυκτὸς λιπιδυ-
(αὶ ἡ Σελήνην,
χαρὰ θεῶν, ἡ Ἑλληνικὴ ροδόχα
(ράζει ἡμέρα.
ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Οἱ ξένοι ποῖνται

Χειμῶνας

Ἡ κουκουβάγια μέσ' ἀπ' τὰ κα-
(λάματα
πρὸς τὸ Δεκέμβριον κράζει πού τε-
(λεῖωνει
κι' ἡ θλιθερὴ τοῦ θύμπος ἡ μαυ-
(ροσύνη (φρόνη
ἀκόμα τὴν φτωχὴ καρδίαν σου ἡ
(σκιώνει.

♦♦♦

Δοκίμασε ποτὲ σου τὶς ἀμέτρητες
τὶς ὥρες νὰ κρατῆς πού πετάνει
Πόδες λαμπρὲς ἀπ' ὅσες δὲν πε-
(ράσανε
καὶ πόσες ἀλσκατέινες θὲ νᾶναι!

♦♦♦

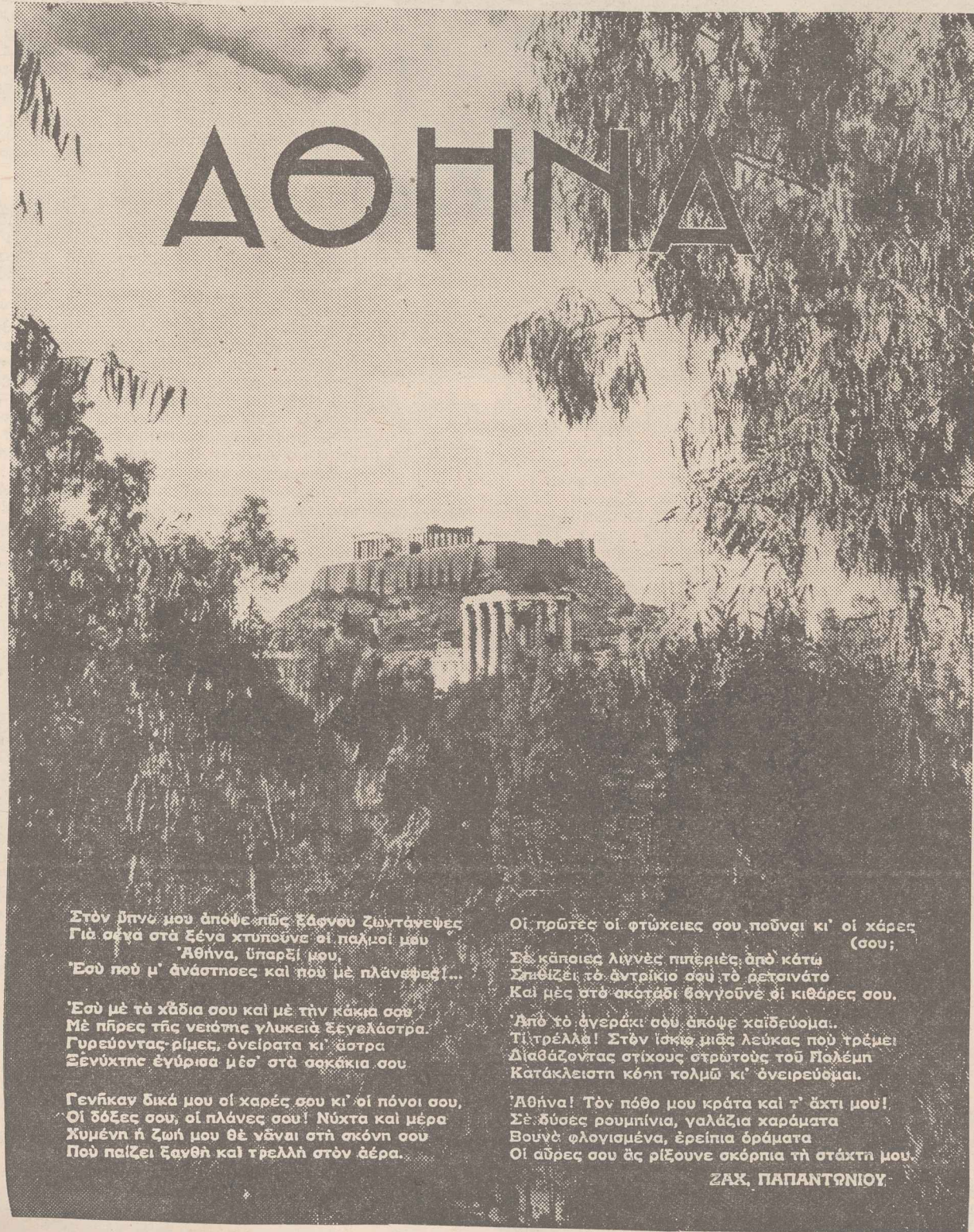
Ἄσε λοιπὸν τὶς μέρες νὰ περ-
(νοῦνε
Ἄσε, πόσα δάκρυα κρυβεῖ ἕνα φιλὶ
κι' ἀγκάθια τὸ τριαντάφυλλο, πού
(ἐνώνει!

♦♦♦

Κάνουν καλὸ τὰ χρόνια πού κυ-
(λῶνε
θαρρὸ δὲν εἶναι τίποτ' ἡ θανά,
(ἀφοῦ ἡ ζωὴ μας εἶναι τόσο λίγη
Μὰ εἰς... Δὲν ἵσαν πεία
κοιτὰ μου, εἰς...
Εἰκα φῶνι, τὸ θρόνον ἐκεῖνο ἡ
πὸ τὸ σπῆτ σου...

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΚΟΠΠΕ

ΑΘΗΝΑ

Στὸν ὄψιν μου ἀπόψεως ἔδωκεν ζωάνθησε
Γιὰ σὲ σὲν ἕνα κτελεστικὸν οἶκόν μου
Ἀθήνα, ὑπαρξί μου,
Ἐοὐ πού μ' ἀνάστησε καὶ πού μὲ πλάνησε!

Ἐοὐ μὲ τὰ χόδια σου καὶ μὲ τὴν κάκισσόν σου
Μὲ πᾶρες τῆς νεότητος γλυκεῖα ξεγελάστρα:
Γυρεύοντας ῥίμες, ἀνείματα κι' ἄστρα
Ξενύχτες ἐγύρισες μὲτ' ἀσκάκια σου

Γενίκαν δικά μου οἱ καρδὲς σου κι' οἱ πόνοι σου,
Οἱ δόξες σου, οἱ πλάνες σου! Νύχτα καὶ μέρα
Χυμένη ἡ ζωὴ μου θὲ νᾶναι στὴ σκόνῃ σου
Πού παίζει ξανθὰ καὶ τρελλὰ στὸν ἀέρα.

Οἱ πρώτες οἱ ἐτῶνεις σου ποῦναι κι' οἱ κάρες
(σου;
Σὲ κάποιος λινὴς περὶεῖς ἀπὸ κάτω
Σπινθίλει τὸ ἀντρίκι σου τὸ βεβαίον
Καὶ μὲς στὸ ἀκρόβρι θάγγονες αἱ κινήσεις σου.

Ἀπὸ τὸ ἀντρίκι σου ἀπᾶψε καὶ εὐνοία.
Πιπρέλαι! Στὴν ἰσχύ σου λινὰς καράματα
Διαβάζοντας στίχους ἐστῆνός τοῦ Πλάτων
Κατάλειπται κόνι τοῖμό κι' ἀνείρεσθαι.

Ἀθήναι! Τὸν πόθο μου κράτα καὶ τ' ἔκτι μου!
Σὲ δῶσε ρουμπινία, γαλάζια καράματα
Βουγὲ φλογισμένα, ἐρεμία ὁράματα
Οἱ αὐρὲς σου ἀς ριζώσουν σκόρπια τὴν στάχτη μου.

ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ.

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝ ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

ΝΙΚΟΣ Ι. ΜΑΡΑΚΗΣ

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint horizontal lines and minor discoloration or foxing, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΑΨΥΧΟ ΗΡΩΑ ΤΩΝ ΓΗΠΕΔΩΝ

ΟΜΙΛΕΙ ΤΟ... ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

“Όπου ή στρογγυλή σφαίρα μάς διηγείται τα βάσανα και τα μαρτύρια της...”

Σκέφθηκα να πάρω συνέντευξη με τό... ποδοσφαιροί! Αυτά ή, πολυδοσασμένη, στρογγυλή σφαίρα θα είχε να μάς διηγήσει πολλά και ενδιαφέροντα πράγματα από το κυριακάτικον μαρτύριόν της, ακόμη και να μάς εξομολογήσει πολλά μυστικά της!

Δέν έλεσα έξω στους ύπολογισμούς μου, όταν συνήλθκα την Α.Μ. την μπάλλα να άναπτύσσεται μακριάς από το πόδι του ποδοσφαιρικού γηπέδου. Έπ’ω της έφερε ακόμη να ίχνη κάποιου δυνατό κουνα. Γρατουνισμένη, γδαρμένη που και που ματωμένη, δέν υπήρχε καμμία άμφισβησία, ότι είχε με κάποιον τσακωθή.

—Πώς είστε ο; αυτά τά καλά; Κτυπήθηκατε με κανένα;

—Κάτι περισσότερο, αγαπητέ μου. Είχα χυθεί ένα... φιλικό μυστέ. Όσο να με θέλω, δέν μπορώ να άποφυγώ αυτές τις φιλοφρονέσεις.

—Καλά. Άλλά δικαίωμά σας να μην πάτε.

—Δέν είν’ έτσι. Με τό ζορί οε τραβάνε, για να οε δείρουνε. Έκεί που κάθεται καλά και ήσυχα, οε παίρνουνε, οε φουσκώνουνε μέχρι διαρρηχθείς οε δένουνε.

νε παθάνικα και κατόπιν άρχίζει το μαρτύριόν της ‘Ιερής Έξετασεως... Άνεσταίνε βαθεία, ή καυμένη ή μπάλλα, και κατόπιν συνεχίζει: —Δέν φαντάζεστε τί τραβά! Τά μαρτύρια μου είναι άνεκλήτητα... Όταν

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Αύριον δέν πρόκειται να γίνη κανείς ποδοσφαιρικός άγών, ούτε άλλη αθλητική συνάντηση, λόγω της κηδείας των νεκρών Βασιλέων. Οι φίλαθλοι άς περιμένουν, λοιπόν, την άλλη Κυριακή...

Είς τών παλαιών γυμναστήν κ. Ι. Γιαννουλών, ήδη διεκδικούν τον Πανεπιστημιακό Γυμναστήριον, άπενεμθή ο χρυσός σταυρός του Β. Τάγματος Γεωργίου του Α'. Ο κ. Γιαννουλός χρημάτισε γυμναστής του Βασιλέως Κωνσταντίνου και ήδη του Διαδόχου Παύλου.

Ο πρόπονητής της εθνικής μας ομάδας κ. Όττο Σίμτσεκ διετάχθη υπό του ΣΕΓΑΣ να περιδύσει εις τας έπαρχίας διά τήν προπόνησιν των έπαρχιωτών αθλητών, και άναχωρεί τήν προσεχή εβδομάδα διά Θεσσαλονίκην. Ο ζένος προπονητής θα άπουσιάζη επί τριμήνον, περιόδους εις όλην τήν Ελλάδα.

Η Ποδοσφαιρική Όμοσπονδία άπεφάσισε να άπονέμην ειδικά μετάλλια μετά διηλώματος στους ποδοσφαιριστάς μας, εκείνους, οι οποίοι έλαβον μέρος εις εθνικές ομάδας δεκάκις και πλέον. Η ΕΠΟ θα έκδώση έπίσης άναμνηστικόν λευκίμα, κατά τό παράδειγμα των ζένων Όμοσπονδιών.

Οι Τσέχοι αθληταί ά μάς έλθουν τό καλοκαίρι, δια να άγωνισθύν με τους δικούς μας. Σχετικόν έγγραφον άπέστειλε προς τόν ΣΕΓΑΣ ή αθλητική Όμοσπονδία της Τσεχοσλοβακίας.

Είς τόν γαλλικόν προϋπολογισμόν του 1937 άναγράφη κανόνισιν 27 εκατομμυρίων φράγκων, διά τήν ένδοξον των αθλόν εις τήν Γαλλίαν. Έκ του ποσού αυτού 16 εκατομμ. διατίθενται διά τα άγωνιστικά όπάρ, 7 δια τήν φυσικήν άγώνην και 4 εκατομμ. δια τήν Ιδρυσιν παραβολισίων κατασκευάσεων.

πρωτομηνικά στο έπ’άγγελμα, δέν υπορούσα να φαντασθώ πως οι άνθρωποι είναι τόσο σκληροί. Είναι αλήθεια πως εδώ και κάμποσα χρόνια με μετεχειρίζοντο με κάποια ευγένεια. Τα ανθρώπινα πόδια μου συμπεριφερόντο τότε πόνε μολαλά. Σήμερα όμως παρανίαναν... Τι να σας πω... Οι άνθρωποι γίνανε πολύ σκληροί...

Μας έκίνησε τή συμπάθεια, ή καυμένη ή μπάλλα. Είχε τό ύψος ενός ανθρώπου, που πράγματι ύποφέρει...

—Ποιά ύπ’ήρξεν ή μεγαλύτερα συγκινήσις της σταδιοδρομίας σας;

—Θυμάμαι εδώ και κάμποσα χρόνια, τό

πρώτον μου έρωσάρι. Αλλά δέν μπορώ να άποφυγώ αυτές τις φιλοφρονέσεις.

—Καλά. Άλλά δικαίωμά σας να μην πάτε.

—Δέν είν’ έτσι. Με τό ζορί οε τραβάνε, για να οε δείρουνε. Έκεί που κάθεται καλά και ήσυχα, οε παίρνουνε, οε φουσκώνουνε μέχρι διαρρηχθείς οε δένουνε.

τε που οι άνθρωποι είχανε λυσάσει μαζί μου. Γινότανε κάποιο μάς με ζένους Σε μία στιγμή, δέν ξέρω πως, βρέθηκε από τά πόδια των ποδοσφαιριστών στα χέρια των θεστών. Με πόσανε με συμπόνια στα νερά υπατάς. Σε να με χαιδεύανε. Άλλά άμέσως έννοισα κάτι σουβέρν να μπλιντ μέσα στην κοιλία μου. Με τρυπώνανε. Άφρα μιά φωνή και λιπήθουσα.

—Κι’ έπειτα;

—Πήγα στο νοσοκομείο, όπου μου ράψανε τό τραύμα μου. Άλλά δέν μπορούσα πιά, δέν είχα τή δύναμη να ξαναοίξω με τήν ίδια ζέση τό έπ’άγγελμά μου. Τί περιμένετε από έναν σκακί; Κατ’ήντα είσι ζητήσαν στο Περίον του ‘Αρεως, έπαυτώντας έλεημοσύνη από τά παιδιά...

—Τίποτ’ άλλο από τά περασμένα καλά χρόνια;

—Α! τώρα θυμήθηκα. Άλλά να μου δώσετε τό λόγο σας πως θα τό κρατήστε μυστικό.

—Τόν έχετε;

—Λοιπόν, άκούστε. Κάποτε έπρόκειτο να γίνουν άγώνες στο έξωτερικό. Ουσικά, έπρεπε και γύ να πάω... Θυμάμαι, σάν νάναι τώρα, τήν προετοιμασία, που μου κάνανε τότε. Σωστή λαπαροτομία. Με πήρανε, με άνοιξαν, με γεμίσανε από χρυσάφι και με ξαναοίψανε. Μόλις κρατούσα τήν άναπνοή μου... Έτσι καθώς ήμουνα, έφθασα στον ζέον τόπο.

—Και κατόπιν;

—Τά κατόπιν τά καταλαβαίνετε. Γύρισα έξαφρομένη και... άδειαν.

—Νά λοιπόν, που οι άνθρωποι δέν σάς χρησιμοποιούν μόνο για... κλωτσές, αλλά και για τις δύσκολες περιστάσεις...

—Μή κοιτάζετε. Αυτές είναι σπάνιες έξαιρέσεις. Όπως σπάνια είναι να βρεθώ μιά βδομάδα χωρίς να με κλωτσούνε.

—Αλήθεια;

—Βέβαια. Και ζέρετε, έχω συνήθεισι τόσο στο... ζύλο αυτό, ώστε, εάν δέν τις φώ τολλάκι στο 1-2 φορές τή βδομάδα, μου φαίνεται πως μελαγχολώ. Ζήτημα συνήθειας, βλέπετε.

—Πώς σάς φαίνονται τά πράγματα;

—Κεσάτι, αγαπητέ μου, κεσάτι. Πού τά περασμένα χρόνια, που με παρακολουθούσαν 10, 20 και 30 κλωτσές ζένων.

Οι Τσέχοι αθληταί ά μάς έλθουν τό καλοκαίρι, δια να άγωνισθύν με τους δικούς μας. Σχετικόν έγγραφον άπέστειλε προς τόν ΣΕΓΑΣ ή αθλητική Όμοσπονδία της Τσεχοσλοβακίας.

Είς τόν γαλλικόν προϋπολογισμόν του 1937 άναγράφη κανόνισιν 27 εκατομμυρίων φράγκων, διά τήν ένδοξον των αθλόν εις τήν Γαλλίαν. Έκ του ποσού αυτού 16 εκατομμ. διατίθενται διά τα άγωνιστικά όπάρ, 7 δια τήν φυσικήν άγώνην και 4 εκατομμ. δια τήν Ιδρυσιν παραβολισίων κατασκευάσεων.

Είς τόν γαλλικόν προϋπολογισμόν του 1937 άναγράφη κανόνισιν 27 εκατομμυρίων φράγκων, διά τήν ένδοξον των αθλόν εις τήν Γαλλίαν. Έκ του ποσού αυτού 16 εκατομμ. διατίθενται διά τα άγωνιστικά όπάρ, 7 δια τήν φυσικήν άγώνην και 4 εκατομμ. δια τήν Ιδρυσιν παραβολισίων κατασκευάσεων.

Είς τόν γαλλικόν προϋπολογισμόν του 1937 άναγράφη κανόνισιν 27 εκατομμυρίων φράγκων, διά τήν ένδοξον των αθλόν εις τήν Γαλλίαν. Έκ του ποσού αυτού 16 εκατομμ. διατίθενται διά τα άγωνιστικά όπάρ, 7 δια τήν φυσικήν άγώνην και 4 εκατομμ. δια τήν Ιδρυσιν παραβολισίων κατασκευάσεων.

Είς τόν γαλλικόν προϋπολογισμόν του 1937 άναγράφη κανόνισιν 27 εκατομμυρίων φράγκων, διά τήν ένδοξον των αθλόν εις τήν Γαλλίαν. Έκ του ποσού αυτού 16 εκατομμ. διατίθενται διά τα άγωνιστικά όπάρ, 7 δια τήν φυσικήν άγώνην και 4 εκατομμ. δια τήν Ιδρυσιν παραβολισίων κατασκευάσεων.

νάρια μάτια! ‘Α! τώρα, που τό θυμήθηκα, θα μου μείνουν άλυσμένα τά... πόδια κάποιου ζένου ποδοσφαιριστού... Με παίζανε σάν να ήμουνα μπάλλα!

Μιλιάζω. Αυτός ήτανε και ο μόνος κός... έρως της ζωής μου...

—Ότε δέν αγαπήσατε Ρωινό;

—Τί λέτε, καλέ; Έγώ ξέρω να έκτιμώ τους... μαέστρους!

—Και τώρα πόσων έτών είσθε;

—Η έρώτησις σας είναι κάπως άδίκριστη. Πάντως, έχω ακόμη μέλλον και άρεσι για δουλειά.

—Γιά κλωτσιές, θέλετε να ήπτε;

—Τό ίδιο κάνετε.

Βρήκαμε ότι αρκετά άποσκόλησσε τήν Α. Μ. τή σφαίρα. Και έτοιμασκαμε για να φύγουμε.

—Αύριο έχω μεγάλο μάτς. Σωστό παγγύρι. Οι πρόσοι κι’ οι κόκκινοι θα βγάλουνε τό άκτι τους. Νάρητε. Και έλάτε κατόπιν να με δείτε και να τά ζαυπούμε. Θα έχω να σας πω πολλά νέα...

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΕΙΝΕ Ο ΡΙΓΚΟΥΛΟ

Σας παρουσιάζωμεν σήμερα τον δυνατότερον άνθρωπον του Κόσμου. ‘Ασφαλώς θα νομίζετε ότι πρόκειται περί του Τζιμ Λόντου. Και όμως κάνετε λάθος. Τά σκήπτρα στην ανδρικήν ρώμην κατέχει σήμερα, ένας Γάλλος αθλητής, ο παρίγνωστος Ριγκουλό. Μπορεί ο Λόντος να είναι ο άσος της παλαιότητας και να είναι προικισμένος με άφάνταστον μινικήν δύναμιν. Είναι όμως ζήτημα, άν μπορεί να συναγωνισθί τον Ριγκουλό στην άρσην βαρών. Διότι εδώ άκριβώς έπιδεικνύεται και θριαμβεύει ο σημερινός παγκόσμιος πρωταθλητής. Στην άρσην βαρών. Από τό 1924 μέχρι σήμερα, έπιδώδεκα συνεχή χρόνια, ο Ριγκουλό έπιδείχεται στην άρσην των βαρών, με άποτελέσματα πάντοτε καταπληκτικά. Μέχρι τότε τό παγκόσμιον ρεκόρ ήτο 153 κιλά. Δηλαδή τό άνώτατον βάρος που μπορούσε να σηκώση ένας άνθρωπος, με τά δύο χέρια ήτο 155 κιλά. Αυτό τό ρεκόρ έδωρεται από τους πολλούς, ακατάρτητον. Και όμως ο Ριγκουλό δέν έδυσκολεύθη από τό καταρτίσθ με άλτοκρονη προπόνησι, και να άνυψωσθ βάρος 163 κιλών.

Ο γίγας αυτός διέφυσσε τά προγνώστικά των ειδικών και μάλιστα να σηκώσθ τό βάρος τριών ανθρώπων. Άλλά δέν έσταμάτισε μέχρις εδώ ο υπερανθρώπος αυτός της δύναμης. Τά μπράτσια του μπορούσαν ακόμη να ξεπεράσουν και τά 163 κιλά. ‘Ετσι ο Ριγκουλό, έπεφύλασε και νέας εκπλήξεις. Σήκωσε τό 1936 181 κιλά και πρό δέκα ήμερών σε νέα του προσπάθεια 183 κιλά! Σήμερα κατέχει τό παγκόσμιον ρεκόρ, που είνε δύσκολον, άν όχι και άδύνατον, να καταρτισθ από τόν άλλον.

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

—Σας...

Διά να λάβετε μίαν ιδέαν της υπερανθρώπου μινικής δύναμης του Γάλλου αυτού πρωταθλητού, και του βάρους των 183 κιλών που σπάνει, πρέπει να σάς πωμε τό εξής: “Ότι αντίστοιχός ένας δρομέας ταχύτητας έπρεπε να τρέχει τά 10 μέτρα σε 9 δευτερόλεπτα, ενώ ή σημερινή παγκοσμία έπίδοσις είναι 10.2.

ΟΤΑΝ ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ... ΚΟΚΕΤΕΣ

Η ΤΟΥΑΛΕΤΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΚΩΝ

“Έχουν και οι πόλεις την κοκεταρίαν των. Μήπως δέν είνε... θηλυκού γένους; Μεγάλη κι’ αυτές, κάθε πρωί, ό,τι μία γυναίκα κυρία; Καλλωπιζονται. Άλλες προτεύουσες είνε πολύ πιο κοκέτες από τήν ‘Αθήνα μας. ‘Η πόλις της... δια έχει λίγο τήν έλγαντριν έπαρξια... τοπούλας. Παραμυλιά λίγο τόν εαυτόν της. Άλλά αυτό δέν σημαίνει ότι παραλείπει τό πρωινό της φρεσκαρίσμα.

“Έχετε παρακολουθήσει τήν ‘Αθήνα να κάνει τήν τουαλέττα της; Άσφαλώς όχι, άν έμπιατε άργά. Διότι ή πρωτεύουσα, σάν καλή, σέβεται τοκοκυρά, περιποιείται τήν εμφάνισιν της πολύ πρωί διά να δειχθί άργότερα στον πολλόν κόσμο περιποιημένη. Τήν διαδικασίαν λοιπόν τό καλλωπισμού της έλέπουν μόνον οι άραιοι άγουροεπιτημένοι και οι λίγοι ξενυχτήδες. “Άς τήν παρακολουθήσωμεν κι’ έμεις χάρη τών... υπαρχόντων ίδιως άναγνωστών μας.

“Όταν τής αγγίξω τό θαμνογάλαζα πέπλα άπλωθουν στις στέγες και κρεμασθουν στους δρόμους, από τή Δημαρχία ξεκινά ένα περίεργον στράτευμα: Σιλουέτες ανθρώπων άπλωσιμένων με κάτι σάν τά περιεργά όπλα των Ρωμαίων μονομάχων. Είνε τό στράτευμα της καθαριότητος. Οι άδοκαθαρισταί. Και τό θαρσύνοντα είνε ή σκούλα με τό μακρόν κοντάρι. Καμμία θέσσει ‘Αθηναία κυρία δέν δέν έμπιστεύεται τόν εαυτόν της στις... περιποιήσεις των ανθρώπων αυτών με τά φτωγικά και λερωμένα ρούχα. Άλλά, διάβολε, ή περιποίησις μιάς πόλεως είνε κάτι χονδροειδέστερο από τόν καλλωπισμό μιάς κυρίας. Και για τήν ‘Αθήνα, για να τήν περιποιηθύν και να τήν βοηθήσουν να κάνει τήν τουαλέττα της, είνε πολύ καλές... καμριέρες σι... άδοκαθαρισταί.

Νά τους είς τήν πρωινήν, πολύ πρωινήν, έργασίαν των. Άλλοι με μακρούς σωλήνες έφαρμοσμένους στις ειδικές άνοηλες της Πόλεως που φέρνουν τό θαλασσινό νερό, πλύνουν τους δρόμους και τις πλατείες. Είς αυτήν τήν δουλειά βοηθούν ένιοι και τά κατασκευτικά αυτοκίνητα. ‘Η ‘Αθήνα... πλένει τό πρόσωπόν της και παίρνει τό πρωινό της ντους... Άλλοι συγχρόνως με τις σκούπες των σπράχνων προς τά ρείθρα των πεζοδρομίων και μαζεύουσιν εις μεγάλα φάρσια τις άκαθαρσίες των δρόμων. ‘Εργον, που έχει κάτι από τόν ήράκλειον άθλον του καθαρισματος της κόπρου του Αιγίου. Διότι τόν άλγιστον σεάσανον προς τόν δημόσιον δρόμον τρέχουν οι ‘Αθηναίοι. Τόν χρησιμοποιοούν ως κοινήν αποθήκην. Είς τόν δρόμον, κατά γής, θα πετάξω τό άδειο πακέτο του και θα άδειάσω τις τσέπες του από όλα τά άχρηστα πράγματα ο κάθε άξιοπρεπής ή

Νά τους είς τήν πρωινήν, πολύ πρωινήν, έργασίαν των. Άλλοι με μακρούς σωλήνες έφαρμοσμένους στις ειδικές άνοηλες της Πόλεως που φέρνουν τό θαλασσινό νερό, πλύνουν τους δρόμους και τις πλατείες. Είς αυτήν τήν δουλειά βοηθούν ένιοι και τά κατασκευ

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Το καλό κτένισμα

Για να ελθω ώρα κτενισμένη, πρέπει να έχετε καί ώρα μαλλιά. Μην φαίνεται όμως. Εξαρτάται από σας μόνο να αποκτιώτε αυτόν τον θησαυρό. Όταν τα μαλλιά σας είναι περιποιημένα, αλλάζουν όψιν. Άλλα αυτή η περιποίηση πρέπει να γίνεται τακτικά και με μεγάλη υπομονή.

Θα ακούσετε γυναίκες να λένε: "Εγώ δεν πλένω ποτέ τα μαλλιά μου με νερό ή σαμπουάν". Μόνο με αϊθέρα. Είπε πιο εύκολο και γίνεται πιο γρήγορα.

Μία άλλη θα λείπει ότι κρατά τα μαλλιά της κάθε νύκτα περιτριμμένα σε ένα στενό φιλέ, για να μη κάνουν την οντουλασίον των. Εί και οικονομίες ή μάλλον νομίζουν ότι είναι. Στην πραγματικότητα θωαύζουν τα μαλλιά τους και πιο ύστερα πόσα δεν θα πληρώσουν, για να σώσουν το κακό!

Η ωμορφιά των μαλλιών εξαρτάται από την υγείαν τους. Και τώρα, ως μίλησαμε λιγάκι για την περιποίηση, υπάρχουν περιμανάντ, που κάνουν κακό. Τότε μόνον φέρει, όταν γίνει καλά. Όταν πετύχει ο λαός, γιατί όλες ζευγαίωμε ότι χωρίς την περιμανάντ δεν μπορούμε να πούμε ότι είμαστε καλά ντυμένες. Πρέπει όμως να περιποιηθούμε και τα μαλλιά μας, για να μπορούμε να υποφέρουμε την περιμανάντ, που θα ανανεώνεται κάθε 6 ή 10 μήνες.

Μέσα στις διάφορες περιποιήσεις πρέπει να είναι και το βούρτσισμα.

Μα θα πητε: Τι θα γίνουν οι μπούκλες μας και τα ώμοφρα ρουλά μας; Η βούρτσά θα τα χαλάει, και θα σπάσει, θα σπάει πάλι να τα ξαναπιάσετε. Πρέπει να βουρτσίζετε τα μαλλιά σας κάθε πρωί, αρχίζοντας από τις ρίζες και βελτώνοντας στην άκρη, θα πιάσετε πάντα τούτες μικρές, θα τις κρατάτε ογκωμένες και θα βουρτσίζετε. Έτσι θα αερίζονται.

Τα μαλλιά, που μόνον όλα τη νύκτα τυλιγμένα σε χαρτί και «μπικουντί», καλούν και περσόναν αγένεια.

Μη φοβηθείτε, όταν νοιώσετε στο κεφάλι σας μία ζεστασιά. Είναι η κυκλοφορία του αίματος, που γίνεται και που τρέχει τα μαλλιά σας.

Για καλά μαλλιά το πλύσιμο με χλιαρό νερό είναι αρκετό. Τώρα υπάρχουν πολλές λασάν, που γιαντρεύουν και τις πιο δύσκολες περιπτώσεις. Άλλα γι' αυτές πρέπει να ρυθμίσετε έναν ειδικό.

Άπογευματινό φόρεμα

Ένα πολύ σικ άπογευματινό φόρεμα, κρεασίν του Παρισινού Οίκου Λελάνκ.

Η ΕΠΙΠΛΩΣΙΣ ΕΝΟΣ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Τα νάντια

Τα νάντια αποτελούν πάντα ένα χαρακτηριστικό συμπλήρωμα της τουαλέτας. Ίδου δύο κομψά αγγλικά μοντέλα για πρωί και άπογευμα.

Αί τάσεις της έφετεινής μόδας

Η μόδα πάλιν επιβάλλει νέα βάσανα. Ός περσινι ευνοούσε τις στενές φούστες, Σούζα οι γυναίκες, με άλλα σημειών, τώρα από ένα μέτρο ζωννιά τις φέρνει 6 μέτρα, ήτοι φάρδος φουτανέλλας. Αν δε προσέθεσμεν ότι είναι πολύ πλέον κοντά τα νέα φορέματα, μπορείτε να φαντασθείτε πως θα είναι όλες γυναίκες δεν έχουν χάριν. Όσοι δα το κορσέ, όταν δεν είναι μολορό με μεγάλα ρεβέρ, τα οποία πολλές είναι από γούνα — είναι το απλούστερο οχημα, που μπορεί να φαντασθί κανείς.

Η μακρυνά και ελαφρυνμένη ζακέττα είναι από τους πλέον χαρακτηριστικούς νεωτερισμούς, ο γόρος της ζακέττας φαρδύτερος. Μερικές από τις νέες ρεβέρκοτες με μακρυνά ίσια μασκά, είναι υπογραμμισμένες με ρενάρ.

Το πρώτον ταγιέρ είναι πρακτικό και ύφραίο, από ύφασμα γκριζο, γιακάς φαρδύς ακίν, γαρνιρισμένος με στενή μαντίνα από αστρακάν ομοιόκρομον. Το φάρδος των μονιτικών συγκρατημένο με μονικέτια από άστρακάν.

Η ζακέττα μακρύτερα από άλλοτε, με μασκά ίσια, είναι ελαφρυνμένη στα πλάγια με λεπτές πιέτες οριζόντιες γαζωμένες.

Πολύ χαριτωμένες οι μικρές βέστες από άστρακάν ή λούτα έφορμισμένες και πλατύ ίσια, φαρδεία, με μονικία ευθυγράμια.

Τα γούνινα επανωφορία θα είναι σε οκέδια ρεβέρκοτες ή κοντές τουνικ.

Κομψότατα μερικά από τα νέα ταγιέρ από λαϊνάς, σε χρώμα καφέ προς το γκρενέ με ρεβέρ μεγάλα και μασκά ίσια, με σουβέρ κόνκινο. Επίσης από ύφασμα πράσινο οι ζακέττες σε οκέδια μπλουζας ρωσικής και κομψία βελούδινα.

Το πρώτο φόρεμα μόνον από έσοφιν ή φάσματος διαφέρει από το άπογευματινό και βραδυόν, διαφορετικά, ως γραμμή και οκέδιο, είναι εντελώς ίδιο, γιακάς κλειστός, γυριστός, μονικία κοντά ή μακρυνά ίσια. Το πρώτο ύφασμα είναι τουλντ ρινέ, το άπογευματινό είναι μονόχρωμο μαλλινό ή βελούδο (κοτλέ). Το βραδυόν είναι από μεταξωτό ή λαί με γυαλιστερό με οκέδια έκτυπα.

Μπλουζές και σουβέρ πλεκτά σε χρώματα ζωρφα. Μπλουζές από μεταξωτό ή λαί με λλάσε, για άπογευμα και βράδυ.

Η Μάγκυ Ρούφ και η Σκισπαρέλλι επιμένουν σε φορέματα μακρυνά και στενά, ακόμη και για τις άπογευματινές δεξιώσεις. Ό Πινκέ για δεξιώσι άπογευματινή έχει φόρεμα κοντό και φαρδύ με τουνικ πουλντινική που κοτυλνίγει σε ρενάρ. Όλα αυτά τα «κροκί» έμφωζούν παλαιά συνηθινά.

Από τα πλέον συμπλοκτικά σύνολα της έποχής είναι της Μάγκυ Ρούφ. Άποτελείται από φούστα οκτωέζικη μπλέ βαδύκρωμο ή άσπρο, βέστα μακρυνά μονόχρωμη, πλαισωμένη όλη με μαντίνα άστρακάν, μπλουζά από ζερσού ομοιόκρομον, φιδνός οκτωέζικος, καστόρινο καπέλλο με μπόρο έφορμισμένο με πέρσυνα κόνκινη, μπλέ και άσπρα.

Τα βραδυά φορέματα πολύ καλλιτεχνικά, κορσά έφορμισμένα, φούστες πολυπνικα, με μαντίνα από μαρρόν τουλί και μπρεττέλλες ίδιες γαρνιρέ ύφαιστα τα άσπρο σασέν φόρεμα.

Σε ένα χρώμα μπλέ καπνόν το μεταξωτό βραδυόν φόρεμα.

μία σόμπα θαλμένη σε μία γωνία.

Αριθ. 2. Το γραφείο να κλείνει για να μπορεί να χρησιμεύει και για άλλο πράγμα. Δηλαδή να γίνεται και τραπέζι. Το σκέπασμα του τραπέζιού, τα σκαμνάκια και η ντουλάπα να είναι σκεπασμένα με μαρρόν καουτσούκ για να πλέωνται εύκολα.

Αριθ. 3. Τη νύκτα θγαζόμε τα μαξιλάρια και το σκέπασμα του ντινιανιού και τα κρύουμε στη ντουλάπα. Παίρνομε μέσα σε τη ντουλάπα τα μαξιλάρια και τα σεντόνια του ύπνου και στρώνομε το κρεβάτι.

Αριθ. 4. Το γραφείο είναι θαλμένο με ταξυ ντουλάπας και παραθυριού. Έτσι το παιδί έχει όλο το φως για να μπορεί να δουλέψει καλά.

Εταζέρες (ράφια) συρτάρια και όλα τα άλλα έπιπλα πρέπει να είναι πάντα καθαρά.

Η μόδα

Τι φορεί έφέτος ή κομψή παριζιάννα

Πέντε ώραία παριζιάννα μοντέλλα, χαρακτηριστικά των τάσεων της έφετεινής μόδας. Έξαιρετικά πρωτότυπος είναι ο γιακάς του πρώτου, από λεπτό πλάσε σε άνοκότερο τόνο από το φόρεμα. Η γαρνιτούρα του δευτέρου μοντέλλου αποτελεί κτυπητή αντίθεση με το χρώμα του χιούρου φορέματος. Από το ίδιο ύφασμα του πλαστρόν γίνεται και η ζώνη. Γενικώς οι γαρνιτούρες είναι έφέτος έξαντρικ εις όλα τα φορέματα, των οποίων ιδιόρρυθμη είναι επίσης η κούπη των μανικιών.

Το καλό μακιγιάρισμα του προσώπου

Όλοι νομίζουν ότι στην Αμερική οι γυναίκες ντυνονται έκκεντρικά και βάνονται υπερβολικά. Μα η αλήθεια είναι ότι καμία γυναίκα στο κόσμο (εάν δεν είναι Παριζιάννα) δεν ζευρεί να βαφεί όπως η Αμερικανίδα. Η μόδα που βασιλεύει σήμερα, από την μία μεριά της Αμερικής, έως την άλλη, είναι το φυσικό χρώμα και κάνετε την έντυπωσι νεαρής δεσποινιδούλας.

ΡΟΥΖ ΛΙΠΑΡΑ ΚΑΙ ΡΟΥΖ ΣΗΡΑ

Ο συνανγνωσμός μεταξύ των δύο αυτών ρουζ δεν πρόκειται να τελειώσει. Κάθε έφευρέτης υποστηρίζει το δικό του «ρουζ» και δίνει χιλιάς καλές αποδείξεις για να δείξει την άνωτερότητα του. Γνωρίζουμε πολλούς μεγάλους ειδικούς «μακιγιέρ» του κινηματογράφου και του θεάτρου που δεν παραδεχονται άλλο από το λιπαρό ρουζ, που μπαίνει ελαφρά πριν από την πούδρα. Άλλοι πάλι συνιστούν για την ημέρα το ζερό ρουζ, που μπαίνει κάτω από την πούδρα. Εάν θέλουμε να μακιγιαριστούμε για

αυτό κατορθώνεται με λίγη υπομονή και προσοχή στις οδηγίες που δίνουμε σήμερα.

Το πράγμα που πρέπει να προσέξετε είναι: να μη μακιγιαρέτε μόνο το πρόσωπο, αλλά το λαιμό, το σβέρκο και τη πλάτη, για να μη φαίνεται η διαφορά που υπάρχει μεταξύ ενός θαμμένου προσώπου και άμακιγιαριστού λαιμού.

Πολλές γυναίκες δεν προσέχουν αυτό κι έτσι η άσπραδα του λαιμού προδίδει

τη χλωμάδα του μετώπου και των ματιών.

Ο λιπαρό ρουζ που είναι κατάλληλος και δεν φανερώνει όταν έχει άερα ή βροχή. Εάν πάλι θέλουμε να κάνουμε έπιλοκε-ψή τότε θα δάλλουμε το ζερό ρουζ που είναι εξ ίσου καλό και απαραίτητο για κάθε κομψή γυναίκα.

Άλλα τίθεται η ερώτησις: Ποιό χρώμα να προτιμούμε. Πρέπει το χρώμα να ισορρή με το χρώμα του ρουζ για τα χείλη και να μη κτυπήει ίδιως άσχημα στο πρόσωπο. Πρέπει να είναι πολύ ελαφρό. Για μία νέα ελάνθια που θα έχει χρώμα ήλιοκαμένο θα τις πηγαίνει ε-ξαιρετικά το κοραλλί, οκρόρο για τα χείλη και καστανό προς το κρόσο για τα φρύδια και τα νύχια και προσιγνιό για τα βλέφαρα, εάν τα μάτια της είναι γαλάνα ή πράσινα. Προσέξτε να που-δράρετε συνεχώς τη μύτη σας γιατί δεν υπάρχει άσχημότερο πράγμα από το να γυαλίξη η μύτη.

Υγιεινή

Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ.

Ο χειμώνας είναι ο πιο κατάλληλος, διά να ακολουθήσετε μία δίαιτα, η οποία θα τασθί τελείως ευεργετική για την υγεία και την ωμορφιά σας. Έννοώ την κόουρα των πορτοκαλιών, την οποία όλοι οι γιατροί και τα ινστιτούτα καλλώνης συνιστούν στους κοινόβρους και λεπτούς, σε μικρές και μεγάλες.

Η δίαιτα των πορτοκαλιών είναι μία κόουρα καθαρισμού του σώματος (τόσο άναγκαία εις όλες και όλων μας) από τα διάφορα δηλητήρια, τα οποία σωρεύονται κάθε μέρα και βλέπουν των οργανισμό μας. Η δίαιτα, την οποία σας συνιστώμεν, δεν έγκειται εις την κατανάλωσιν μεγάλων ποσοτήτων πορτοκαλιών ως συμπλήρωμα της καθημερινής μας τροφής. Όχι! Πρέπει επί ένα διάστημα — αναλόγως των άναγκών του σώματος — να μην τρώγεται παρά μόνον πορτοκάλια.

Την ίδιον θεραπευτικήν άξίαν έχουν και τα σταφύλια, ίδιως τα όξινα αυτής της έποχής. Πάντως το φθινόπωρον να έχετε κάθε χρόνο, ύπ' όψιν σας να κόμνετε δίαιτα δια σταφυλιών.

Ένα κιλό σταφύλια αντιστοιχεί με 1190 γραμμάρια πατάτας ή με 1150 γραμμ. γαλακτός ή με 387 γραμμ. κρέατος ή τέλος με 297 γραμμ. ψωμιού. Έξ άλλου, ένα κιλό σταφύλια περιέχει 774 θερμίδες. Έπειδή λοιπόν εμείς χρειαζόμεθα 1700 θερμίδες την ημέρα, με 2½ κιλά σταφύλια έχουμε εν άφθονία ό,τι μας χρειάζεται για την ζωή.

Ο συμπέρασμα ίδου τ' αποτελέσματα, που κερδίζουμε από την άνωτέρω δίαιτα: Τέλειαι ελάττωσι των ασθένειών, ως και αισθητή τασυ-πτι του σπυρικού όξους, τακτοποιήσι των νεφρών, αύξησι των χωνευτικών ενεργειών. Μη λημονήτε ότι και τα κουκούτσια ώφελούν μόνο τους εισαγόμενους στομάχους βλάπτουν. Επίσης φροντίσετε να ελέγχετε το βάρος σας πρό και μετά την δίαιτα, γιατί η κόουρα αδυνατεί ή πακίνει, αναλόγως της μεθόδου, που ακολουθείτε.

Εάν θέλετε να παχύνετε, πρέπει να προσέ-θεσετε ένα ακόμη κιλό σταφυλιών εις το συνήθεισμον φαγητόν της ημέρας, φροντίζον-τας να τρώγεται το μεγαλύτερο μέρος των σταφυλιών το πρωί.

Εάν, τούτωννών επιθυμείτε να αδυνατί-σετε, τότε μετά κάθε γεύμα ή δείπνον να πίνετε ένα ποτήρι μεταλλικού νερού.

Ζαχαροπλαστική

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΟΜΠΟΣΤΕΣ

Είναι ή έποχή, που κάθε έπι πρέπει να ραπτίζεται να φρονισθί να έχη προετοιμάσει το γλυκούσι του.

Και το καλύτερο γλυκούσι, το πιο άγνόν, το πιο άωροστο, είναι εκείνον, που ετίναται με φρούτα.

Το σταφύλι, το κυδών, το κορπούζι, το πε-πόνι, είναι όλα κατάλληλα, για να στίναστε μία ύπεροχη κομπόστα για το σπίτι.

Δοσ όκάδες σταφύλι, μισή όκά νερό, μισή όκά ζάχαρι.

Άμα τα βανετε μέσα σε μία κατασρόλα και τα τοποθετήσετε σε μία σιγανή φωτιά, θα σας δώσουν το πιο ώραίο γλυκούσι.

Μία κουταλιά κάθε πρωί και κάθε βράδυ, φρεσκορίει και διευκολύνει τη χώνευσι και καθαρίζει το σίμα.

Τα φρούτα το καλοκαίρι, το χειμώνα οι κομπόστες.

Τσάντες

Η έποχή μας μεταχειρίζεται ό,τι είναι το πιο πρακτικό για την καθημερινή μας ζωή. Κάτι το απαραίτητο για τη γυναίκα είναι ή τσάντα.

Και γι' αυτό ή μόδα θέλπει να δώσ όλη την απλοχωρία στην καθημερινή της χρής.

Τσάντες λοιπόν φορέσει — τσάντες, που μέσα τους μπορούμε να τοποθετήσουμε διά-φορα μικροεπιμαγμάκια.

Τσάντες που δεν θα τις πιεζή ή στενωχώ-ρια και το σπρίτ κλείσιον.

Τσάντες όμως με φόρμα, με σχέδια, ύφ-ραες.

Κομψιμένες από πετι ή ύφασμα, τριγώνες, στρογγυλές, τετράγωνες.

Κομψιμένες κομψά, με όλη την τέχνη, για ν' άποδοθούν μαζί με το γούστο και τη χάρη, την ευχαρίστησι στις γυναίκες να τις κρα-τούν.

Μπλουζα σπόδ

Μία μπλουζα σπόδ για το πρωί, που άρ-μόζει ίδιως για το γκόλερ, και την ήπιασία

